

வெ.

அடைமொழி உரை

முருகன் துணை.

ஸ்ரீ பழநியாண்டவர்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

திருப்போருந்தலமான்மியச்சுருக்கம்.

ஸ்ரீ சிதம்பரசுவாமிகள்

ஆதினச் சரித்திரச்சுருக்கம்.

இவை

மகாவிதவான்

புனை அஷ்டாவதன்.

சபாபதிமுதலியார அவர்கள்

இயற்றியநூல்களையனுசரித்து

திருமயிலை

ச-செந்தில்வேலுமுதலியாரால்

தொகுத்து.

செனனை

விக்கேரியா ஜூபில் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

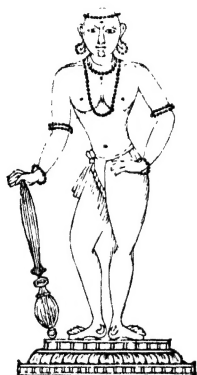
கரவூசி மாசினர்.

இதன் விலை அரை - 2.

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் திருப்பேரூர் மலை
யடிவாரத்திலுள்ள திருமயிலை சு-செந்திலவேலுமுதலியா
ரது பழநியாண்டவர் மடத்திலிருக்கும் அண்ணாமலைப்
தேசியாரிடத்தில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

திருமயிலை

❧ வி - சுந்தரமுதலியார்.

உ

முருகன் துணை.

ஸ்ரீ பழநியாண்டவர்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

திருக்கைலாயத்தில், ஸ்ரீபார்வதி சமேத பரமேஸ்வரர் திருக்க ரத்திலிருந்திற்சொருபமாங்கனியைத்தரவேண்டுமென்று விநாயகரும் சுப்பிரமண்யரும் கேட்கப் பரமேஸ்வரர் இவ்வுலகத்தை முன்னதாக வலம்வருபவனுக்குக் கொடுப்போமென்னச் சுப்பிரமண்யர் மயில்வாகனரூடாய் ஒருநொடியில் உலகமுழுதும் வலமாகவருவதற்குமுன், விநாயகர் பரமசிவத்தைவலம்வந்து அண்டாண்ட புவனச் சராசரங்களையாவும் உம்முடைய திருமேனியே யாகலான் உம்மை வலம்வந்தபோழ்தேவ, அவைகளையெல்லாம் வலம்வந்தவனாகின்றேன் ஆகையால் கனியைத்தரவேண்டுமென்று பெற்றுக்கொண்டனர். உடனே சுப்பிரமண்யர்வந்து

கனியைக்காணாமல் பிணங்கித் திருவாலினன்குடியி லெழுந்தரு ளியிருக்கச் சிவபெருமான் அவா பிணக்கைத்தீர்த்தது அப்பனே பழம் நீயாகவேயிருக்க வேறுபழம் ஏதுக்கெனநருளினர்.

இதுநிற்க, முன் ஸ்ரீபார்வதிதேவியார் திருக்கவியாணமகோற்சவசமையத்தில் பொதிகைக்கணுப்பட்ட அகஸ்தியமுனிவர் கொஞ்சகாலம் ஸ்ரீதிரவாசஞ் செய்யவேணுமென்னுங்கருத்துடன் தானில்லாதகாலத்தும் பொதிகை நின்றநிலையிலிருக்க வேண்டியதற்காகத் தன்னுடைய சீடரில் இடம்பனுக்கு வேண்டிய மந்திரசாதனங்களைக்கற்பித்தது அவனைக்கெலாயகிரியினின்றும் சிவசத்தி சொரூபமாகிய சிவகிரி சத்திகிரி யென்னுமிரண்டெலகளையும் எடுத்துவருமபடியாக்கியுடிட்டனர். அவன் அப்படியே கைலைக்குச்சென்று அவவிரண்டுமலைகளையும் ஓர்காவடியிற்றாக்கி யெடுத்ததுக்கொண்டு வரும்போது பொதிகைக்குச்சமீபத்தில் வராகமலைச்சாரலிலுள்ள வையாபுரி தீர்த்தக்கரையில் தேகோபாதைநிமித்தம் காவடியையிறக்கினன், சுப்பிரமணியர் குழந்தை வடிவாய் அச்சிவகிரியின்பேரில் நின்றனர். அதைக்கண்ட இடம்பன் அச்சிவகிரி யசைக்கப்படாமையால் தன்கையிலிருந்த கதாயுதத்தினால் அவரையடிக்க யத்தனித்தான். உடனே சுப்பிரமணியர் அருகிலிருந்த ஓர் *தெண்டைப் பிடுங்கிக்கொண்டு அவவிடம்பனை யடித்துத்தூர்த்தினர்.

அதுசங்கதி பொதிகையிலிருந்த அகஸ்தியர் தெரிந்து ஓடிவந்து சிறுபிள்ளைவடிவாயிருந்த சுப்பிரமண்யரை வணங்கியஞ்சலியஸ்தராய் இச்சிவகிரியுச்சியில் தேவரீரேவீற்றிருந்து இதை முத்தித்தலமாக்கவேண்டும, இம்மலைகளை யிங்குகொண்டுவந்த இவவிடம்பனுக்கு முன்புளையும் பின் அபிஷேகமுதலியவை தேவரீரதுவுமாக வருள்செய்ய வேண்டுமென்பிரார்த்திக்க, அவவாறேயாகுவெனச் சுப்பிரமணியர் அகஸ்தியருக்குப் பலவரங்களை மகிழ்ந்தருளினர்.

திருப்போரூர் தலமான்மியச்சுருக்கம்.

பூர்வம் நெய்சாரணியவனத்தில், பரத்துவாசர், வசிஷ்டர், சதான்மர், காசிபர், கௌதமர், துருவாசர், முதலிய அனேக ரிஷிகள் விபூதி ருத்திராக்ஷ தாரிகளாயும் சிவபூஜா தூரந்தரமாயும் ஓரிடத்திற்கேர்ந்து ஜனன மரணமாகிய சமுத்திரம் மிகப் பெரிதாயிருப்பதால் அதனைக்கடத்தற்குத்தக்க மரக்கலம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியக்கடவுளது பாதாரவிந்தமேதவிர வேறில்லையெனத்தீர்மானித்து, அக்கடவுளின் அனுக்கிரகத்தைப்பெறுவதற்கு உபாயம்யாதென விசரிக்கத்தொடங்கினர். அப்போழுது பரத்துவாசர் அதற்குபாயம் சத்திய மென்றனர், வசிஷ்டர் தபோபல மென்றனர், சதான்மர் தரும மென்றனர், காசிபர் யாக மென்றனர், கௌதமர் புத்திர ரென்றனர், துருவாசர் துற வென்றனர், இவ்வாறு முனிவர்கள் பலபலவிதமாக யோசித்துக்கொண்டிருக்கும்போது அவர்கள் புண்ணியவசத்தினால் சூதபுராணிகர் அங்கு வந்தனர். முனிவர்கள் அவரைப்பூஜித்து ஆசனத்திலிருத்தித் தமதுகொள்கையை அவரிடத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்துகொள்ள சூதபுராணிகர் முனிவரைநோக்கிப்பூர்வம்வியாசர் எனக்குச் சொன்ன அதிரகசியப்பொருளொன்றுளது, அதை நான்கேட்டவண்ணம் உங்களுக்குச் சொல்லுகின்றேன் நீங்கள் அதிபக்தியோடு கேட்பீராகவென்று சொல்லத்தொடங்கினர்.

ஊழிகாலந்தோறும் வளர்ந்தோங்குகின்ற ஸ்ரீகையத்தின் கொடுமுடி நடுவில் திருக்கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீபார்வதிசமேத பரமேஸ்வரரை அகஸ்திய முனிவர் பக்தியினால் பலமுறைவணங்கி வேதவாக்கியங்களாற் றுதித்தனர். அதைக்கேட்டுத் திருவுளமிகிழந்த பரமசிவம் அவரைக் கடாக்கித்து யாதுவேண்டுமென்றுவினவ, அகஸ்தியர் அடிபணிந்து ஐஸ்வரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்ஷியம் ஏனனும் ஆறும் புகமென்னும் சப்தார்த்தமாகச் சொல்லப்பட்டி.

ருப்பதால் அவற்றின் உண்மையை யடியேனுக்கருள்செய்யவே
 ண்டுமென்னப் பரமசிவம் முனிவனே நீவினாவியதுமோக்ஷசாத
 னமாயுள்ள பிரணவப்பொருளாகையால், அதனை இயர்க்கையாக
 வே யுணர்ந்துள்ள ஷண்முகமூர்த்தி யோர்காலத்து நம்பொருட்
 டிச் சொல்லியிருக்கின்றனர். ஆகையால், நீயதனை ஸ்கந்தரால்
 அறிந்துகொள்ளக்கடவையென்றனர். அதைக்கேட்ட அகஸ்தி
 யர் வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு ஸ்கந்தகிரியை யடைந்து
 ஸ்ரீஸ்கந்தரைப் பலமுறைவணங்கி யஞ்சலித்து வேதப்பொரு
 ளாற் றுதிசெய்தனர். அதைக்கேட்டுச் சந்தோஷித்த ஸ்கந்தர்
 அவரது விண்ணப்பத்தைத் திருவுளங்கொண்டு மஹிமத்துதி
 செய்ததோத்திரம் அகஸ்திய கீதையென விளங்குக, நம்மைக்
 கோரிவந்து பிரார்த்தித்த ஷாட்குண்ணியப்பொருளை போகத்
 துக்கும் மோக்ஷத்துக்கும் சாதனமாயுள்ள நிலவுலகத்தில் குரு
 மூர்த்தமாயுபதேசிக்கின்றோ மென்றருளினார். அகஸ்தியர் மீண்
 டும் வணங்கி உலகத்திலுள்ள அனைக கேஷத்திரங்களில் அடி
 யேனுக் கருள்செய்யத் திருவுளங்கொண்ட கேஷத்திரத்தைத்
 திருவாய்மலர்ந்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, ஸ்க
 ந்தர் “உலகத்தில் போகமோக்ஷங்களுக் கேதுவான தலங்கள்
 அனைகமுளவாயினும், அவற்றுள் நமக்கு ஆநந்தகரமாயும் சர்வ
 பாப விமோசனகரமாயுமுள்ள தலங்கள் அறுபத்துநான்குண்டு
 அவற்றுள் ஆறுதலங்கள் நமக்குரியவை, அவை திருப்பரங்குன்
 றம், திருச்செந்தூர், திருவேரகம், திருவாவினன்குடி, சோலை
 மலை, யுத்தபுரம் என்பனவாம். அவவாறுதலங்களுள் நமக்கு அத்
 யந்தபிரீதிகரமாயுள்ளது யுத்தபுரம், ஏனெனில் மற்றத்தலங்
 கள் ஒவ்வோர்காலத்தில் ஒவ்வோர்காரணம் பற்றியதாகவிருக்
 கும், யுத்தபுரம் குன்றுதோராடல்லொன்றாய் காரணம்பற்றிய
 தாயினும், அதில் நமக்கு அங்கமாகிய பிரணவம் மலையாகவும்
 அதனுச்சியில் நாம் பரார்த்தமாகப் பிரதிட்டைசெய்து பூஜிக்
 கும் பிரணவப்பொருளாகிய ஸ்ரீபார்வதிசமேத பரமேஸ்வரரு
 டன் விநாயகரும் நாமும் கர்ப்பங்கள்தோறும் சகல ஆன்மகோ
 டிகளுக்கும் பரிபாகத்துக்குத்தக்கபடி அனுக்கிரகிக்கும்பொரு
 ட்டே தோன்றுவதும் மறைவதுமாகச் சதாவீற்றிருக்கின்றோ

மாகையால், அதுவேமோகூத்துக்குச் சுலபசாதனமான இடம். அப்பர்வதத்தின் கிழக்கில் நாம் வள்ளி தெய்வயானை சமேதராய் வீற்றிருக்கும் ஆலயமொன்றிருக்கின்றது, அதற்குத்தென்பால் பிரமஹத்தி முதலிய சகல பாபங்களையும் நசுக்கத்தக்க வள்ளையாரோடையென்னும் சரவணப்பொய்கை யொன்றிருக்கின்றது, அதற்குவடதிசையில் நிம்பவிருகூத்தின் மூலத்தில் விக்கி நேஸ்வர ராலயமொன்றிருக்கின்றது. இவவிதமானமியமுள்ள யுத்தபுரியில் நாம் பிரணவப்பொருளை யுபதேசித்தருளுவோம், அவவிடத்திற்கு அகத்தியமுனியே நீபோய தியானித்துக்கொண்டிருந்தால் உனதுகோரிக்கை அதிசிக்கிரத்தில் சித்தியாகும்” என்றருளினார். அகத்தியமுனிவர் ஸ்ரீஸ்கந்தரை அடிபணிந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு யுத்தபுரிக்கு வந்து சரவணப்பொய்கையில் மூழ்கி கைலாசநாதரையும், வேம்படி விநாயகரையும், ஸ்கந்தரையும் தரிசித்துத் தியானித்துக்கொண்டிருந்தனர், ஸ்கந்தர் பிரம விஷ்ணு இரத்திராதி தேவர்கள்போற்ற உத்தராயண சூரியபூர்வபகூத்தில் குருமூர்த்தமாயெழுந்தருளியவருக்கு ஷாட்டுண்ணியப்பொருளாகிய பிரணவார்த்தத்தை யுபதேசித்தருளினார். அப்போது அகத்தியர் அவவாறே எத்தகையோர்க்கும் எளிதிலனுக்கிரகித்தருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஸ்கந்தா அவவாறேயாகுகவென வரமருளினார்.

யுத்தபுரம்.

யுத்தபுரம் ஸ்ரீகாஞ்சிமா நகரத்திற்குக் கிழக்கில் ஐந்துயோசனைதூரத்திலுள்ளது, அவவிடத்தில் தாருகாசுரன் முதலிய சில அசுரர்கள் ஸ்ரீ ஷண்முகரால் தாக்கப்பட்டபடியால் யுத்தபுரியென்றும், சமரபுரியென்றும், திருப்போரூரென்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதுசகலதேவர் முனிவர் சித்தர்களுக்கும் உபாசனஸ்தானம். அதில் புத்திபூர்வமாயாவது, அபுத்திபூர்வமாயாவது வசிக்கும் ஆன்மாக்களுக்குக் கலியுகாவஸ்தையும் யம வேதனையு மில்லை. கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் சரவணப்பொய்கையில் மூழ்கி ஸ்கந்தரை தரிசிப்பவர்களுக்கு எளிதில் முத்தியடைவதற்கேதுவான ஸ்ரீசுப்ரமண்யக்கடவுளது அதுக்கிரகம் அதிசேக்கிரத்திற் கைகூடும்.

பிரணவசைலம்.

ஓருகற்பார்த்தரத்திலு, வேதங்கள் கலிகாலத்தை யஞ்சிக்கை
லாயகிரிக்குச்சென்று பரமசிவனைநோக்கித் தவஞ்செய்து பிரார்
த்திக்க, அவர்பிரசன்னராய் அவைகலியால் வருந்தாவண்ணம்
அவற்றின்வேண்டுகோளின்படி ஸ்ரீகாஞ்சிபுரத்துக்கு அக்கினி
மூலையில் திருக்கழுக்குன்றமென்னும் ஒருத்திரகோடி சேதத்
திரத்தில் வேதகிரியென்னும் மலையுருவாயிருக்க அருள்செய்து
அதன்சிகரத்தில் லோகாதுக்கிரகத்தின்பொருட்டுத் திருக்கோ
யில்கொண்டருளினார். பின்பு அவ்வேதங்களுக்கு ஆதியந்தமா
யிருக்கின்ற பிரணவபுருஷன் தனக்கும் அவ்விதத்தினைக்க
வேணுமெனும் கருத்துடன் பரமேஸ்வரனைச் சரணடைந்து
குறையிரக்க, அவர் பிரணவத்தை அவகமாகவுடைய நமது சுப்
பிரமண்யத்தைப் பிரார்த்திக்கக்கடவாயெனருக்கியாபித்தனர்.

பிரணவம் புறவிடைகொண்டு ஸ்கந்தகிரியில் முருகக்கடவு
ளையடைந்துவணங்கித்ததிக்கப் பள்ளையார் ஓங்காரத்தைக்கடை
க்கணித்து உன்கோரிக்கை யுத்தபுரியில் நிறைவேறுமென்னுங்கி
ரகித்தருளப் பிரணவம் வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு யுத்த
புரிக்குவந்து சரணப்பொய்கையில்மூங்கி ஸ்கந்தரை நமஸ்க
ரித்து அவரைப்பூஜிக்கவேண்டிக் கோயலின் ஈசானத்தில் பிர
ணவாமிதமெனத் தன்பேரால் ஒருதீர்த்தத்தை யுண்பெண்ணி
அதனால் ஸ்கந்தரை யபிஷேகித்துத் தேர்த்திரஞ்செய்து அன்
புடன் பிரார்த்திக்க, ஷண்முகர் அங்குள்ள சுயம்புரத்தத்தினி
ன்றுங் காட்சித்தந்தருளிப்பிரணவபுருஷனைநோக்கி “நாம் மஹா
மந்திர யந்திரங்களில் உன்னால் எப்படி சூழப்பட்டிருக்கின்றோ
மோ, அப்படியே இந்த யுத்தபுரியில் நமது பின்பக்கத்தில் சூழ்
ந்து மலையடிவாயிருக்கக்கடவை, இது முதல் பிரணவசைல
மென்று பெயர்பெறுவை, உனதுச்சியில் நமக்குன்பாலுள்ள
பிரீதியினால் ஸ்ரீபாலாம்பிகைசமேத கைலாயநாதரை பரார்த்த
மாகப் பிரதிஷ்டைசெய்து வருடந்தோறும் ஆடிமாத கார்த்தி
கையில் தேவர் முனிவர் முதலானவர்கள்கூழ் விநாயகருடன்
பரார்த்தமாகப்பூஜிப்போம், அதனால் உன்னைப் பிரதக்ஷணஞ்
செய்யும் ஆன்மகோடிகளுடைய மனோபீஷ்டங்கள்யாவும் எளி

“ஸ் சித்தியாகும்” எனப் பலவரங்களை யனுக்கிரகித்தருளினர். இம்மலை பிரணவருபமாகையால் பிரணவசைலமென்றும், இம்மலையருகில் பின்னும் வுண்முகரால் சில அசுரர்கள் தாக்கப்பட்டபடியால் யுத்தகிரியென்றும், இலக்குமீதேவியாற் பூஜிக்கப்பட்டபடியால் ஸ்ரீகிரியென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

முன்னோகாலத்தில், கண்ணுவமுனிசாபத்தினால் விஷ்ணு சிவமுனியென்னும் ஈழமையாய் அபரலையைச்சார்ந்த ஓர்வனத்தில் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்க, ஸ்ரீதேவியோர் பெண்மானாய் துணையில்லாமல் திகைத்துத் திரிந்துகொண்டிருந்து ஒருநாள் தெய்வகதியாய் சிவமுனியருகில் வந்துநிற்க அவர் அம்மானை இச்சையுடன் பார்த்தமாத் திரத்தில் அது கருப்பங்கொண்டு ஒரோடைக்கரையில் குறத்தியர் வள்ளிக்கிழங்கு நோண்டிய பள்ளத்தில் ஓர் பெண் குழந்தையைப்பெற்று அது தன்னின் வேராயிருந்ததால் அவவிடத்தில் வேடர்வரும் அரவங்கண்டு குழந்தையைவிட்டுப்போய்விட்டது. அத்தருணத்தில் அங்கு வந்த வேடராணன் குழந்தையையெடுத்துப்போய் வள்ளிநாயகமென்று பெயரிட்டுச் சோட்டி வளர்த்துவந்தான்.

குழந்தையை விட்டுப்போனமான் சாபவிமோசன காலம் நேர்ந்தமையால், பிரணவசைலத்தைப் புலமேய்ந்துகொண்டே மும்முறை சுற்றிவந்த மாத் திரத்தில் சுயரூபமாகிய திருமகளுருவத்தைப்பெற்று ஆச்சரியமுற்று சரவணப்பொய்கையில் மூழ்கிச் சண்முகரையும் வேம்படிவிநாயகரையும் தரிசித்தப் பிரணவசைலத்தை வலம்வந்து அதனுச்சியில் வீற்றிருக்கும் கிரீசுரரைப் பூஜித்துத் தன்பதியையடைய வேண்டுமென்னும் விருப்பத்துடன் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தனள். இப்படியிருக்கச் சிவமுனிவர் அனேகவனங்களிற் சஞ்சரித்து யோகுசெய்தும் சாபவிமோசனங்கிட்டாமல் கைலையைச்சேர்ந்து அதன்சாரலில் அரியதவஞ் செய்துகொண்டிருந்தனர், கைலாசபதி அவருக்குத் தரிசனங்கொடுத்து சிவமுனியே இது கண்ணுவமுனிவரது சாபத்தால் நேர்ந்தமையால் அக்கண்ணுவமுனிவன் யுத்தபுரியில் ஸ்கந்தர் உபாசனையை யுயிர்த்துணையாகக்கொண்டு ஸ்கந்தராற் பிரதிஷ்டைசெய்யப்பட்ட பிரணவகிரீஸ்வரரை நாடோறும்பிர

௮ திருப்போரூர் தலமான்மியச்சுருக்கம்.

தக்ஷணஞ்செய்துகொண்டு அதற்கருகிலோ ராச்சிரமத்திலிருக்கின்றனன், திருமகளும் சாபவிமோசனமடைந்து அங்கேயுன பொருட்டுத் தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கின்றனன், உனக்கும் அங்கு சாபவிமோசனம் கிடைக்குமென்றனர்.

அதைக்கேட்டசிவமுனிவர் பணிந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு பூலோகத்தில் யுத்தபுரியெல்லையை யடைந்தமாத் திரத்தில் தன்னுடைய சித்தம் நிர்மலமானதைக்கண்டு ஆச்சரியமுற்று சரவணப்பொய்கையில் ஸ்ரானஞ்செய்து ஸ்கந்தரையும், வேம்படி விநாயகரையும் தரிசித்துக் கிரியைவலம்வந்து அதன் சிகரத்திலுள்ள மஹாலிங்கமூர்த்தியைப் பூஜித்து வேதவாக்கியங்களாற்றுகின்றனார். அப்போது கைலாயநாதர் காட்சிகொடுத்து சாபவிமோசனஞ்செய்து ஸ்ரீதேவியை நோக்கி உன்பூஜையினாலும் கிரிப்பிரதக்ஷணங்களினாலும் ஆனந்தமடைந்தோம், உன்கோரிக்கையின்படி உன்பதியைப் பெற்றுக்கொள்ளென்று அனுக்கிரகித்து, நீ நெடுங்காலமாய்ப் பதியை அடையவேண்டுமென்னுங்கருத்துடன் தவஞ்செய்தபடியால் இம்மலைக்கு ஈசானத்தில் உன்னைப் புத்திரியாகப்பெறவேண்டி நெடுங்காலமாய்த்தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கிற முனிவர்களுக்கு நீ புத்திரிகளாக வவதரிப்பாய், விஷ்ணுதேவர் வராகவடிவாய்த்தேடிவந்து அம்முனிவர்கள் ஆச்சிரமத்தில் உன்னை யோராண்டுபரியந்தம் ஓவ்வொருபெண்ணை விவாகஞ்செய்து நித்தியகலியாண உரன்னும் பெயரையுடையராயிருப்பார். விஷ்ணுதேவர் உன்னைச் சதா மடியிலேயே வைத்துக் கொண்டிருப்பாராகலான் அந்தக்ஷேத்திரம் வாமகெவியென்றும், திருவிடவெந்தையென்றும் வழங்கும். அன்றியும் நீ அதிக பிரீதிகரமாய் நாடோறும் இந்த பிரணவகிரியை வலம்வந்தபடியால் உனக்குப் பிரீதிகரமாயிருக்கிற சுக்கிரவாரம் இக்கிரியை ஒருமுறை வலம்வந்தவர் சர்வாபீஷ்டங்களைப்பெற்று சந்தான விர்த்தியடைவர், இருமுறைவலம்வந்தவர் ஆயிரம் அள்வமேத யாகஞ்செய்த பலனடைவர், மூம்முறைவலம்வந்தவர் பிறவித் துன்பத்தினின்றும் விடுபட்டுத் தேகாந்தத்தில் நமது பதவியை யடைவர் எனப் பலவரங்களை யனுக்கிரகித்தனர். அதனால் அம்மலைக்கு ஸ்ரீ பர்வதமென்னும் பேர்வழங்குகின்றது.

வேம்படிவிநாயகர்.

முன்னோர்காலத்தில், சுரரும் அசுரரும் நெடுநாள் யுத்தஞ் செய்தனர். அதில் அசுரர் ஜெயமடைந்து மதோன்மத்தரா யெல்லோரையும் உபத்திரவப்படுத்தியதால்தேவர்முதலானோர் முறையிடலும், விஷ்ணுதேவர் அசுரரோடு யுத்தஞ்செய்ய அவர்கள் புறங்கொடுத்தோடிப் பிருகுமுனியாச்சிரமத்தைச்சந்தித்து, நீராடிவந்துகொண்டிருந்த பிருகுமுனிபத்தினியைச் சரணடைந்து குறையிரக்கப் பிருகுபத்தினி யசுரருக்கு அபயம்கொடுக்கலாகாதென மறுத்தும் கேளாமல் காவில்விழுந்து விட்டுத்தொலையாமல் கூச்சலிட்டலறப்பிருகுபத்தினி அபயாஸ்தங்கொடுத்தனள். உடனே யசுரரைத்துரத்திவந்த விஷ்ணுதேவர் அசுரர்களுக்கு அபயங் கொடுத்தவனை முன்னேசங்கரிக்க வேண்டுமெனக்கோபித்துப் பிருகுமுனி பன்னியின்கழுத்தைச் சக்கராயுதத்தால் துணித்தனர். அதுசங்கதி பிருகுமுனிகேள்வியுற்றுத் தவத்தினின்றும் நீங்கிவந்து விஷ்ணுவைநோக்கி யுன்தாய்க்குச் சமானமாக எண்ணத்தக்கவனை நீ ஹத்திசெய்தபடியால் நீ பத்துத்தாய்வயற்றிற் பிறக்கக்கடவையென்றும், திருமகளைநோக்கி நீ உன்கணவன்மாப்பிளிடத்திருந்தும் கொலைசெய்தகாலத்தில் சிறிதும் தயையில்லாமல் மரம்போலிருந்தபடியால் நீ கசப்பாகிய வேம்பாகக்கடவையென்றும் சபித்து யிருதசஞ்சீவினி மந்திரத்தால் பத்தினியைப்பிழைப்பித்துத் தவத்திற்கேகினர்.

திருமகள் சொல்லற்கரிய மனோதுக்க முற்றவளாய், யோகியருள்ளச் சுடரொளியாகிய விநாயகரா லச்சாபம் விமோசனமாகுமெனக்கருதி யுத்தபுரியில் பிரணவகிரிச்சாரவில் * கண்ணுவராடீமத்தினருகே திருக்கோயில்கொண்டு வீற்றிருக்கும் விநாயகரைச்சேவித்துப் பிரார்த்திக்க, விநாயகர் மூவுக்கவாகனரூடரா யெழுந்தருளித் திருமகளைநோக்கிச் சர்வலோகநிமித்தகாரணராய் அனாதிமலமுத்தராய்த் தமதுதிருவருளே சத்தியாகக்கொண்டு சகலஜீவர்களுக்கும் உயிருமுணர்வுமாய் எங்கும் நிறைந்திருக்கின்ற சிவபெருமானுக்குத் தன்னடியரிற் சிறந்தது ஒன்றுமில்லை, அவர்களே எவர்க்கும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலோர்

* கண்ணுப்பேட்டையெனவழங்கும் கண்ணுவப்பேடு.

ஆகையால், அவ்வுடிமைத்திறம்பூண்ட முனிவரது சாபவலிமை நம்மாலும் பிரமாதிகளாலும் எளிதில் நீக்கலரிது, ஆயினும் திருமகளே அஞ்சவேண்டாம், நீ நிம்ப விருகூ வடிவாகி யிங்குநிலை பெற்றிருப்பாயாக, நாமும் அதனடிக்கண் நீங்காமல் வீற்றிருந்து சகலருக்கும் இடையூறுகளை நீக்கி நன்மைசெய்கின்றோ மென்னத் திருமகள் உடனே வேம்பாகிநிற்கத் தாமும் அதனடியில் வீற்றிருக்கின்றனர். வேம்படிவிநாயகரது புகழைத் துதித்தவர் புண்ணியராவர், அவரைப்பூஜித்தவர் எல்லாவிரதங்களையும் முடித்தவராவர், அவ்விருகூத்தைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தவர் பிறவித்துன்பங்களைவெல்வர் எனச் சூதமுனிவர் சொல்லக்கேட்ட நைமிசாரணியமுனிவர்கள் ஆனந்தபாவசராய் வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு யுத்தபுரிக்குச் சென்று கண்ணுவராஜமொத்தியிருந்து ஸ்கந்தரைத் தரிசித்து வேண்டியவரங்களைப்பெற்றனர்.

இத்தலமான்மியம் ஸ்காந்தத்தில் சங்கராசங்கிதையில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

ஸ்ரீ அருணகிரிநாதரூபிய திருப்புகழ்.

— — —

தனத்தா தானன தானு தானன—தனதான.

அனித்தே னேர்மொழி யாலே மான்மிக
வுடைத்தார் போலவு மோர்நா ளானதி
லடுத்தே தூதுக ளூரூ ருனதும் விடுவர்க
ளழைத்தே வீடினி லேதா னேடுவர்
நகைத்தே மோடிக ளாவார் காதலொ
டடுத்தே மார்முலை மீதே மார்புற வணைவார்பின்
குனித்தே பாகிலை யீவார் பாகியில்
கடிப்பார் வாயிதழ் வாயு நேறல்
குடிப்பார் தேனென நாலா லீலைகள் புரிவார்கள்
குறித்தே மாமய லாலே நீன்பொருள்
பரிப்பா ராசுகள் சூழ்மா பாதக [யே
குணத்தார் மாதர்கண் மேலா சையைவிட வருள்வ

திருப்போரூர் தலமான்மியச்சுருக்கம். கக

வனத்தே வேடுவர் மாதா மோர்பிணை
யெடுத்தே தானவர் வேடார் யாவரும்
வளைத்தே சூழவு மோர்வா ளால்வெலும் விரல்வீர
மலர்த்தே னோடையி லோர்மா வானதைப்
பிடித்தே நீள்கர வாயு டாழியை
மனத்தா லேவிய மாமா லானவர் மருகோனே
சினத்தே சூர்கள் போராய் மாளவு
மெடுத்தோர் வேல்விடு தீரா தாரணி
திருத்தோ ளாயிரு பாதா தாமரை முருகோனே
திருத்தேர் சூழ்மகி னோரா தூபிக
ளடுக்கார் மாளிகை யேவீ யேனருள்
திருப்போ ருரை தேவா தேவர்கள் பெருமானே.

தனத்தா தானதந்த——தனதான.

சுருக்கார் வாளிகண்கள்
பொருப்பா வார்தனங்க
ருரைத்தேன் வாலசந்த
முருச்சேர் நீண்மருங்குல்
பிணைத்தோ ளோதிக்கொண்ட
லுவப்பா மேல்விழுந்து திரிவோர்க
ளருக்கா மாதர்தங்கள்
கலைக்கே யோடுமின்ப
வலைக்கே பூணுநெஞ்ச னதிபாவி
யசட்டால் மூடுகின்ற
மசக்கால் மாயுமிந்த
வவத்தா லீனெனெற்கென மருள்வாயே
யெருக்கார் தாளிதும்பை
மருச்சேர் போதுகங்கை
யினைச்சு டாதிநம்பா புதல்வோனே
இருக்கா லேநினைந்து
துதிப்பார் நாவின்னஞ்சி
லிருப்பா யானைதங்கு மணிமாற்ப.
செருக்கா லேமிகுந்த
கடற்குர் மாளவென்ற
கிறற்சேர் வேல்கைகொண்ட முருகோனே

தினைக்கோர் காவல்கொண்ட

குறத்தேன் மாதபங்க

திருப்போ ருரமர்ந்த

பெருமானே.

தான்தானன தானன—தனதான.

சீருலாவிய வோதிம

மானமாநடை மாமயில்

சேயசாயல்க லாமதி

முகமாரூர்

தேனாலாவிய மாமொழி

மேருமாமலை மாமுலை

சேலாலாவிய கூர்விழி

குயிலாறு

தாருலாவிய நீள்குழல்

வேயளாவிய தோளியா

சார்பிலேதிரி வேனைநி

எருளாளே

சாமவேதியர் வானவ

சே. திநாண்மலர் தூவிய

தாளில்வீழவி னாழிக

பருள்வாயே

காருலாவிய நீள்புன

வேடர்மால்வரை மீதுறை

காவல்மாதினொ டாவல்செய்.

தருள் வொனே

காணவாகம வேதபு

ராண தூலினி னோதிய

காரணாகரு னாகர

முருகோனே

பொருலாவிய சூரனை

வாரிசேறெழ வேல்விடு

பூவைசேவக மாமயின்

பிசையோனே

போதன்மாதவன் மாதாமை

பாதியாதிதொ ழாவரு

போரிமாநகர் மேவிய

பெருமானே.

திருப்போரூர் தலமான்மியச்சுருக்கம்

முற்றிற்று.

உ

முருகன் துணை.

திருப்போரூர்

ஸ்ரீ - சி த ம் ப ர சு வா மி க ள்

ஆதினச்சரித்திரச்சுருக்கம்.

கொங்குதேயத்தில் அவிநாசிக்ஷேத்திரத்தில் வீரசைவாசா
ரியராகிய சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் திருவருள்பெற்ற சாத்தலிங்க
சுவாமிகளிடத்தில் ஞானோபதேசம்பெற்ற குமாரதேவர் தமதா
சிரியர் கட்டளையின்படி விருத்தாசலவாசியாய் ஆறுமாதத்திற்
கொருமுறை அவிநாசிக்குக் குருதரிசனூர்த்தம்போவது நியம
மாகக்கொண்டிருந்தனர். அம்மார்க்கத்தில் அடியார்பத்தியிற்
சிறந்த ஒரு ரெட்டியாருக்குக் குமாரதேவரது அனுக்கிரகத்
தினாற்பிறந்த புத்திரர்களுக்குப் பாண்டிநாட்டில் மதுரைச்சங்
கப்புவவர் மரபிற்றோன்றிய சிதம்பரகவிராஜர் கல்வி பயில்
வித்துவந்தனர். அப்போதொருகால் அங்குவந்த குமாரதே
வர் சிதம்பரகவிராஜர் கல்வித்தேர்ச்சியைக்கண்டு ஆட்கொள்
ளக்கருதிச் சிலவேதாந்தச்சொற்களுக்குப் பொருள்வினவ அதற்
கவர் உத்தரஞ்சொல்லமாட்டாதவராய்நிற்கக் குமாரதேவர் அவ
ரைக்கிருபானோக்கத்தால் மூன்றுமுறை கேசாதிபாதவரையில்
நோக்கி யவிநாசிக்கு வழிக்கொண்டனர். கவிராஜரும் அச்சொற்
பொருள்களையுள்ளுணர்ந்து அன்பும் பத்தியும் மிகுந்து அவ
ரைப்பின்னதொடர்ந்துசென்று மறுநாளதயத்தில் அவிநாசிய
டைந்து, பரிணமத்திற்புகுந்து புறங்காத்திருக்க, ஆடுக்கத்தி
னின்றும் வெளியேவந்த சாந்தலிங்கசுவாமிகள் உள்ளேசென்று
தாமியற்றிய வைராக்கியசதகம், வைராக்கியதீபம், அவிரோத
வுந்தியார், கொலைமறுத்தல், ஆகிய நான்குநூல்களையும் கண்ணு
டைய வள்ளலாரியற்றிய ஒழுவினொடுக்கத்தையும் குமாரதே
வர்கையிற்கொடுத்து உனக்குப்புத்திரனாகக்கொணர்ந்த இவ்வின
வலைக்கொண்டு உரையியறறுவிக்கக் கடவையெனக் கட்டினார்

யிட்டனர். அவற்றைக் குமாரதேவர் இருகையிலுமேற்றுச் சிதம்பரசுவாமிகளிடத்திற்கொடுக்க அவர் அவற்றைச் சிரமேற்கொண்டு வணங்கிக் குமாரதேவருடன் விருத்தகிரியையடைந்தனர்.

பின்பு சிதம்பரசுவாமிகள் குமாரதேவரால் வீராகமவிதிப்படி தீகைபெற்று அங்கயோகங்களை யுணர்ந்து ஞானோபதேசஞ்செய்யப்பெற்று ஞானசமாதிகூடியிருக்கையில் சொரூபத்தில் மயில்கிறகால் மறைத்து நிர்த்தஞ்செய்யக்கண்டு ஆசிரியரிடத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவர் உனது ஆத்மார்த்தமாகிய மதுரைமீனாட்சியம்மை யதனைப்பூலப்படுத்துமென விடைத்தனார். குருவாக்கியப்படி யுடனே மதுரைக்குச்சென்று ஓர்மண்டலம் வரையில் தினம் ஒருபிடி பச்சராகும் மூன்றுகை தீர்த்தமுமே உட்கொண்டு நிஷ்டை சாதித்திருக்கையில், தேவியாசுரம் கைகால்பிடிப்பு முதலிய நோய்களால் அவரைச் சோதித்தும் அவர் நிலைமாறாமல் மீனாட்சியம்மை கலிவெண்பா வென வோர்தமிழ்ப் பிரபந்தம் பாடித்துறித்தனர். தேவியார் திருவுளமகிழ்ந்து தரிசனங் கொடுத்து அப்பிணிகளுடன் மலப்பிணியும் நீங்குமாறு தமது மலர்க்கரத்தாற்றடவி இப்பதிக்கு வடபால் முப்பது யோஜனை தூரத்தில் யுத்தபுர மென்னும் சுப்பிரமண்யகேசுத்திர மொன்று முன்பு ஆறுதரம் பிரசித்தியாயிருந்து இப்போது ஜீரணப்பட்டிருகின்றது, அது ஏழாந்தரம் உன்னாலே ஜீரணேத்தாரணமாகி நிலை பெற்றுவிளங்க வேண்டுவதாதலால் அக்கடவுள் உனதுநிஷ்டாநுபவத்தில் மயில்வடிவாய்ச் சொரூபத்தை மறைத்து நின்றனர். அக்கடவுளே நாற்பதுதினத்தில் உனதுகுருவடிவாயெழுந்தருளித் தரிசனந்தந்து உண்மையை விளக்குவர், இவ்வமயம் தவறுபடில் மேல் ஜனன மெடுக்கவரும் எனத் திருவுளம் பற்ற அவ்வாறே தேவியாரருட்பிரசாதத்தைச் சிரமேற்கொண்டு வணங்கி விடைபெற்று யுத்தபுரி யென்னும் திருப்போரூராகிய பனங்காட்டையணுகி அங்கு வள்ளிப்பூடால் நிறைந்த ஓடையில் நீராடி நியமங்கள் முற்றி பிரணவசைலச்சாரலில் வேம்படிவிநாயகர் கோயிலில் வசித்திருந்து, மூன்றாநாள் வழக்கப்படி சுவாமிகள் ஓடையில் நீராடி நியமமுடித்து அப்பனங்காட்டை நோக்கிவரும்போது அதன்நடுவில் ஓர்பெண்பனை மூலத்தில் அவ்

ஆச்சான்றார் சிலதினங்களுக்குமுந்தி யப்பனையிற்கள் ளிறக்கயத் தனப்பட்டபோது அருட்பெருஞ்ஜோதியாய் வெளிப்பட்டசுயம் புழுந்த் தமாகிய முருகக்கடவுளைத் தரிசித்து, அன்று தொடங்கிச் சரணசம்பத்த மில்லாமல் தரிகனமாத்திரஞ் செய்து கொண்டு பின்னையார்கோயிலில் வசித்திருந்தனா. ஒருநாள் ஸ்ரீசுப்பிரமண் யா குமாரதேவரைப் போல எழுந்தருளிவரக் கண்டு அச்சமுற்று விரைந் தோடிச்சரணஞ்செய்துநின்று ஸ்ரீமீனாட்சியம்மையரு ளியதை விண்ணப்பஞ் செய்தனர். அது கேட்டு முருகக்கட வுள் ஆயின் நாயிருவரும் சுவாமியைத் தரிசிப்போம் வருக வென் றருளி யிருவரும் பெண்பனையை யனுகாநிற்கையில், சுவாமிகள் ஆசிரியரை நோக்கிச் சுவாமி! ஆதியிலிவவாலய மெவவாறிருந்த தென ஸ்ரீசுப்பிரமண்யர் அவர் நெற்றியில் திருநீரிட்டு நேத திரத்தாற் பரிசித்து ஆலயமுதலியவற்றைப் பார்ப்பாயாக வென் றனர். ஆலயம் கொப்பக்கிருகம் முதலிய மண்டபம், தேவிமார் சந்நிதி, திருமதிவ் கோபுரவாயில், துவஜஸ்தம்பம், மாடவீதி, மாட லயம், தீர்த்தம், முதலியயாவும் சிற்ப்ப நூலின்படிச்சிறப்பாக விளங்கியிருக்கக்கண்டனர். ஆசிரியர் அவவாலயத்துட் சென்று சுவாமிசந்நிதியில் சிதம்பர சுவாமிகளுக்கு அதுக்கிரகித்து “ஹ ஹ” என்று மூலஸ்தானத்துட் சுயம்புவாய் வீற்றிருந்ததம்மைத் தாமேநோக்கியஞ்சலி முகிர்த்தாராயினர். அப்போது முருகக் கடவுளாகிய ஆசிரியரது திருவடிகளை யெதிராகக் கொண்டு வட திசையாய்ச் சாஷ்டாங்கமாகச் சரணம் புரிந்து எழுவதற்கு முன் ஆசிரியரா யெழுந்தருளிய மூர்த்தி திருவுருக் கரந்தனர். சிதம் பர சுவாமிகள் பனைமர மூலத்தில் சுவாமி பழயபடியே யிருக் கக்கண்டு ஆனந்தபரவசராயினர். இவ்வாறு ஆசிரியராய் வந்தாட் கொண்ட காரணத்தால் அந்நாள் தொடங்கிச் சரணசம்பந்தம் நடந்து வந்தது. பின்பு சிதம்பர சுவாமிகள் நெஞ்சு விடினாது என்னும் பிரபந்தமியற்றி விருத்துகிரியில் குமாரதேவர்க்கனுப்பி விட்டு வழக்கப்படி. விநாயகர் ஆலயத்தில் வசித்திருந்தனர்.

அப்படியிருக்குநாளில் அவ்வாலயத்துக்கு வடபால் பூர்வம் கண்ணுவ ரிஷியின் ஆசீர்மமாகிய கண்ணுவப்பேடு என்னும் ஊர ருகில் நெடுநாளாய் கண் தெரியா திருந்த ஒரு குலாலன் தன்

சுமாரரால் சுவாமிகளின் பிரபாவங் கேட்டு அவரிடம் வந்து வணங்கி நிற்கச் சுவாமிகள் ஸ்ரீசுப்பிரமணியம் நியெண்ணியாங்கு நடாட்சித்தருளு மென்று சிந்தித்தவுடன் அவனுக்குக் கண்ணிரண்டிற் தெரிந்தன. அக்குலாலன் வேண்டு கோளால் அவன் சிறுகுழலின்கண் ஓர் புளியமர நிழலில் நெங்கி வளர்த்துக் கொண்டுருந்து அதன் வடங்கிலுள்ள காலவாக்க மென்னு மூரிவிருந்து வந்து சரணடைந்த ஓர் முடவனைத் திருநீற்றால் பவித்திரனாக்கி மீண்டும் அனேகர்க்குச் சுரம் குலைவலி வயிற்று வலி மகோதரம் குட்டம் முதலிய நோய்களை நெங்கித் திருநீற்றால் நிவர்த்தி செய்தனர். இதனால் வரப்பட்ட காணிக்கையும் - சுவாமிகளைக் களவுசெய்யவந்து கண்கெட்டுப் பின்பு சுவாமிகள் அதுக்கிரகத்தினால் கணபெற்ற கள்வர் கொடுத்த திரவியங்களை யும் கொண்டு தாமும் அடிமைப்பணி செய்து ஆலயத்திருப்பணியை நடத்திவர உத்தேசித்தனர்.

திருப்போரூர் குடிகளெல்லோருஞ்சேர்ந்து அக்கிராமத்தை யாண்டவர் பேரால் தத்தஞ்செய்து வேண்டிய பணிகளை யெப் போதுஞ் செய்து வருவதாகச் செப்பேட்டில் வரைந்துத்தனர். இவ்வாறுகிடைத்த காணிக்கைகளைக் கொண்டு காப்பக்கிரகம் அந்தராளம் மஹாமண்டபம் துவஸ்தம்பம் மயில்மண்டபம் பலபீடம் இவற்றை நிறைவேற்றி யந்திரஸ் தாபனமமைத்து கும்மாபி லேகமுதலியன நிறவேற்றி நித்தியநைமித்திகங்களை நடத்திவந்தனர். இதுநிற்க வப்புளியமரத்தின் வடபால் சரஸ்வதிசுடம் பூசையிடம் ஒடுக்கவுறையுள் முதலிய இடங்களமைந்தவோர் பரி ணாமம் நிருமித்து அதன் வடபாலிருந்த தடாகத்திற்கு வேலாயுததீர்த்த மெனப்பெயரிட்டு அதன் மேற்பால் ஓர்ச்ற்றாலயம் கட்டுவித்து அதில் சுந்தர விநாயகப் பிரதிஷ்டையும் வேலாயுதப்பிரதிஷ்டையும் செய்தனர்.

சுவாமிகள் திருப்பணி நடந்திவருவங் காலத்தில் திருப்போரூர் சந்திதிமுறை பஞ்சாதிகாரம் முதலிய நூல்களையியற்றி வைராக்கிய சதக முதலிய நூல்களுக்கு உரையியற்றித் தம்மிடத் தன்புகூர்ந்த கிளியனூர் மூதாட்டியாகிய ஞானம்மை வேண்டு கோளின்பேரில் திருவாசகத்தில் “புணர்ப்ப தொக்க வெந்தை

யென்னை” என்னும் பாசுரத்திற்குப் பொருளுரைக்க அந்தள் விறந்த டட்டிலெழுத இடங்கொடுத்து வளர்ந்து வருகையில் முருகக்கடவுள் ஆசிரிய மூர்த்தமாகத் தரிசனங் கொடுத்து இப் பணுவல் சொல்லிய திருவாதவூரே திருவாசத்திற்குப் பொருள் சொல்லாமல் சிற்சபையே யதற்குப் பொருளெனக் காட்டி வருக்கவும் இப்போதுரையிட் டடங்குமோ வெனத் திருவாய்ம லாந்தருளலும், சிதம்பர சுவாமிகள் பயந்து நடுங்கப் பெண்பால் வேண்டு கொளலியைந்தவரை செய்யத் தொடங்கின தென றிறைஞ்சினர், ஆயின் அவ்வோர் டனுவலுக்குப் பதவுரையாகச் சொல்ல வென்று கட்டளையிட்டித் திருவுருக்கமந்தனர்.

சூவிருந்தவல்லியைச் சேர்ந்த கோவூரில் வேளாண் மரபிற் றோன்றிய சிவசங்கரன் என்னும் ஓர் சிறுவன் முருகக் கடவுள் ஆர் கொண்டருளப் பித்திண்போல் திரிந்துகொண்டிருந்தான். அவன் தந்தை திருப்போருரடைந்து சிதம்பர சுவாமிகளைப் பணிந்து புத்திரனை யெதிரிற் கிடத்தி முறையிட்டனர். சுவாமி கள் பிள்ளையின் குறிப்பை யுணர்ந்து ஆறு முகந்துணையெய்யும் என்னப் பிள்ளைக்கு அம்மயக்கம் நீங்கியதால் தந்தைமகிழ்ந்துபுத் திரனைச் சுவாமிகளிடத்தில் ஒப்புவித்து விடைகொண்டேகினர்.

பின்பு சுவாமிகள் அப்பிள்ளைக்குச் சிவலிங்கதாரண முத வியவற்றை யதுக்கொடுத்துச் சிவசங்கர தம்பிரானெனப் பெயர் தந்து ஓர்தட்டித் திருநீற்றுப்பையும் வேலாயுதமும் அவரிடத்திற் கொடுத்து ஆலயத்துட்சென்று அங்குவருபவர்களுக்கு ஆறுமு கந்துணையென்று திருநீறு தருவாயாயின் திருப்பணி தானே நிறைவேறுமென அவர் அவ்வாறே ஆலயத்திற் சென்று இடை விடாமல் முயன்று திருப்பணிகளையும் பிரமேஸ்வரமுதலிய சிற ப்புகளையும் நடத்திவந்தனர்.

இவ்வாறு சிதம்பர சுவாமிகள் அந்தமான்மியங்களுடன் ஐம்பதாண்டிருந்து வைகாசிமாதம் விசாக பெளர்ணியியில் தாம் நிரதிகயானந்த நிலையிற் கலவாமற் கலந்து நிற்குஞ் செவழிவரு வதுணர்ந்து அதற்கு முன்னாளாகிய சுவாதியில் மறேஸ்வரபூஜை யும் மறுநாள் விசாகத்தில் ஸ்ரீசுப்பிரமண்ய மூர்த்திக்கு மஹாபி

ஷேகமும் மூன்றாநாள் தொடங்கி வேம்படி விநாயகருக்குப் பிரணவமலைக்கைய நாதருக்கும் முறைப்படி அபிஷேகாதி களும் செய்வித்துத் தரிசனஞ் செய்து வருக வெனக்கட்டளை யிட்டு அன்று மஹேஸ்வர பூஜையை நடத்திக்காட்டி மறுநாள் அபிஷேகமுதலியவற்றை நடப்பிக்கும்படிக்கு அவரையாலத்துக் கணுப்பித் தாம் வேலாயுத தோத்தத்தில் முழ்கி சிவபூஜையாரா தனை முடித்து ஒடுக்கத்தில் நிஷ்டை கூடியிருந்தனர். அப்போது முப்பதாமாண்டு தொடங்கித் தொண்ணூறா மாண்டளவும் அரு ணகிரிநாதரே குருவாய் வந்தனுக்கிடுக்க வேண்டு மென்று நா டோறுந் தவராமல் அருணகிரையைப் பிரதக்ஷணஞ் செய்து வந்த சோணசல தேவர், அருணகிரிசர் ஆதிசைவரைப் போலத் தோன்றிக்கட்டளையிட்டவாறு, திருப்போருருக்குவந்து, அவராவ ரவை ஞானநோக்கா லெதிபாத்திருந்த சிதம்பர சுவாமிகளைச் சரணடைந்து,

நேரிசைவென்பா.

எடுத்தன னங்கடொறு மீன்றெடுத்த தாயர்

கொடுத்தமுலைப் பாலனைத்துங் கூட்டில் அடுத்துள்ள .

பன்னா கணைத்துயிலும் பாலாழி யுஞ்சிறிதா

மன்னா சிதம்பர தேவா.

எனப்பலவாறாகத் துதித்து வணங்கச், சுவாமிகள் கிருபை கூர்ந்து அவர்கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தமது பூஜாதிரவி யங்களுடன் ஒடுக்கவுறையுளிற் செய்வித்திருந்த சுரங்கத்தின் வழியாக அதற்குத் தென்பால் கட்டியிருந்த சாமாதியுள் ளறையில் இறங்கி ஒடுக்கமுற்று நின்றனர். அச்சமயம் ஆலயத் தில் கர்ப்பூர தீபாராதனை காலமாகையால் சிதம்பர சுவாமிகள் ஆண்டவர் சந்நிதியில் அஞ்சலியஸ்தராய்த்தோன்றி மூலஸ்தான த்தில் மறைந்திடக் கண்டு சிவசங்கரரும் மற்றையரும் அற்புதமு மானந்தமுமுற்று ஹா ஹா வென்னும் ஒவியுடன் பரவசராயினர்.

வின்பு சிவசங்கரர் பரிணாமத்திற்கு வந்து ஆசாரியர் பூரண தசையிலமர்ந்த முறைமைகளைக் கேள்வியுற்று அடக்கற் கரிய ஆராம மெற்கொண்டு ஆசிரியர் ஒடுக்கமுற்ற சந்நிதியில்நின்று

கழிநெடில்விருத்தம்.

இக்கவியுத்தி லெழுந்தவென்றருவே யின்பமேயன்பினுணி
வைந்த, முக்கனிரசமே முதிர்கவையமுதே மூதறிவேமறைப்
பொருளே, சர்க்கரையொடுகற் கண்டெனருசிக்குந் தயாளுவேத
ரியனேன்றனக்குத், துக்கசாகரத்தைத் தொலைத்தருள் புரிந்தாய்
நூயநீயெங்கொளித்தனையே.

எனத் துயரப்படக் கண்ட சோணசல தேவர் அவா ஆரா
மையை யொருவாழுற்றி அவரைச் சிதம்பர சுவாமிகளது ஆச
னத்திலிருத்தி ஆண்டு தோறும் வைசாக பெளர்ணியிலும் அத
ற்கு முன்னாளிலும் பின்னாளிலும் மஹேஸ்வரபூஜையுடனே
காதி நடத்த வேண்டுவ தென்று சிதம்பர சுவாமிகள் கட்டளை
யிட்டருளிய முறைமையைத் தெரிவித்துத் தாமும் அழுது
கொண்டு விடைபெற்றுத் திருவண்ணாமலைக்குச் சென்றனர்.

இரண்டாவது

சிவசங்கரசுவாமிகள் .

ஸ்ரீசிவசங்கர தம்பிரான் ஆசாரியர் கட்டளைப்படி தரிசன
த்தம் வருபவர்களுக்கு ஆறுமுகம் துணை செய்யு மென்று திரு
நீரளித்து அவரவர் வியாதிகளை நீக்கிப் புத்திரப் பேறுண்டாக்
கியதனற் சேகரித்த திரவியங்களைக் கொண்டு சந்நிதியின் திரணை
மாளிகைமண்டபம் தெய்வயானைநாச்சியார்சந்நிதி யதன்திரணை
மாளிகைமண்டபம் முதலிய திருப்பணிகளைச் செய்வித்துத்
திருமயிலை வேலப்பமுதலியாரைக்கொண்டு இருபத்து நாற்கால்
மண்டபமுங் கோபுரத்துக்கு அடிப்படையுமைத்து கருங்கற்
பணிகளை நிறைவேற்றுவித்தனர். சரவணப்பொய்கையென்னும்
வள்ளையாரோடையில் கருங்கற்படிசிகளை கட்டுவித்தனர். பிரண
வசலத்தில் சிறிதாயிருந்த கைலாய நாதராலயத்தைத் திரு
மயிலை தையலாயகமுதலியாரைக்கொண்டு புதுப்பித்து அவரால்
இன்னலூர் இடையன்குப்பம் ஆகிய இரண்டு சரோத்திரியகிரா
மங்களைத் தானமாகவேற்றுத் தேவகாரியங்களை நடத்தி வந்தனர்.

சாந்தலிங்க சுவாமிகளியற்றிய கொலைமறுத்த லென்னும் நூலுக்கிசையத் திருப்போருருக்குள் ஜீவஹிம்சையாகிய பவிமுத லானதும் செய்யக் கூடாதெனக் கட்டளையிட்டு அவ்வா ருட்சி செய்து வருங்கால் ஓர்நாள் கோவளம் நவாப்பு மருமகன் திருப் போருரெல்லையி லோர் சோலையி லோராட்டைச் சேதிக்கயத் தனித்ததைச் சுவாமிகள் ஏவலாளியைக் கொண்டு தடுத்து விட் டனர். அதுசங்கதி கேள்வியுற்ற நவாபு சுவாமிகளை வரவழை த்துச் சிறைப்படுத்தினன். சுவாமிகள் அன்றிரவில் பிராணத்தி யாகஞ் செய்ய யத்தனித்துச் சிறைச்சாலையின சாளரவழியாய் சுவர்ப்புறத்தில் விழப்பிராணன் நீங்காமல் தேகோபாதையுடன் ஆறுமுகத்துணையென்று சொல்லிக்கொண்டு அன்றாகாமயின்றி ஆறுக்காட்டுக்குப்போய்பாலநதியில்மூழ்கிசிவபூஜை முடித்துக் கொண்டு அதன்தீரத்தில் ஓர் மரத்தடியிலிருந்தனா.

ஸ்ரீமுருகக் கடவுள் சிவசங்கரசுவாமிகளைப்போலுருக்கொ ண்டு அன்றிரவில் கோவளநவாப்பு பெண்சாதிவயற்றில்வேலா யுத்தநாற் குத்த அதுவே வயிற்றுவலியாய் நோய்சசிக்க மாட் டாமல் வருந்துவதை நவாபுகண்டு காவலிலிருந்த சுவாமி களைக்கொண்டு வரும்படி ஏவலாளிகளுக் குத்தரவுசெய்தான் அவர்கள் சுவாமிகளைத் தேடிக்காணாமல் நவாபுக்குத் தெரிவித்த னர். சுவாமிகளுருக் கொண்டுவந்த முருகக்கடவுள் அவ்வாறே ஆர்க்காட்டு நவாபு மனைவி சொற்பனத்திற் றோன்றி யவள்வயற் றிலும் வேலாற்குத்தி மறைந்தனர். பின்பு ஆர்க்காட்டு நவாபு என்னென்ன வயித்தியம் செய்வித்தும் அவள்வயிற்றுவலி நீங்கா மையால் அவள் இப்பதியிலுள்ள காவித்தம்பிரானக ளெல்லோ ரையும்கொண்டுவந்தால் குத்தினவனைக் காட்டுவேனென்னக் காவலாளிகள் அவ்வாறே சிவசங்கர சுவாமிகளுடன் அவ்விடத் திருந்த எல்லோரையும் கொண்டுவந்து ஒவ்வொருவராய்காட்ட அவள் சிவசங்கர சுவாமிகளைக் கண்டவுடன் இவரே யென் னைக்குத்தினவர் என்றனர். இதைக் கேளவியுற்ற நவாபு இப்பர தேசி யிப்பெருங்காவலில் வந்து குத்தினாரென்பது நம்பத்தக்கத ல்ல ஆதலால் இவர்தேற் பிழைசுமத்தப் படாதென மதித்து அன் புடன் சுவாமிகளைநோக்கி யிதற்குக் காரணமென்னென்றுவினவ அவர் அதுவரையில் நடந்தசங்கதியாவும் வெளியிட்டனர்.

நவாப்பு இன்னேய் தீர்த்தால் உமக்கு வேண்டுவன யாவும் தருவோமென்னச் சுவாமிகள் ஆறுமுகம் துணையென்று திருநீறு கொடுக்க வுடனே நோய் நீங்கிற்று. சுவாமிகள் விடைகொண்டு போய்முன்னிருந்த விருஷத்தடியில் வீற்றிருந்தனர். அன்றிரவிலும் முருகக் கடவுள் அவ்வாறே வேலாற்குத்த, மனைவிநவாபை வரவழைத்துப் பெரியவருக்கு நீசொன்னபடியின்னும் நடவாமை யால்பின்னு மொருதரம் குத்தமுன்னிலும் அதிகவருத்தப் படுகின்றெனென்றனர். உடனே நவாபு அமைச்சரையனுப்பிப் பெரியவரை வரவழைத்து யாது வேண்டு மென்னச் சுவாமிகள் திருப்போரூர் ஆண்டவா பூஜைப்படித்தர வற்சவாதிகள் எப்போதுங் குறைவின நிறைவேறக் கிராப் ரோத்திரியங்கள் வேண்டு மென்ன, நவாபு உடனே தண்டலம் திருப்போரூர் இரண்டுகிராமங்களையும் சுரோத்திரியமாகச் செப்பேட்டில் தான பத்திர மெழுதிக்கொடுக்கச் சுவாமிகள் ஆறுமுகம் துணையென்று திருநீறளித்து நோயையகற்றி யானேசேனை பரிவாரங்களுடன் திருப்போரூர் வந்து ஆண்டவரைத் தரிசித்துப் பரிணாமத்திற் சென்று பூஜைமுடித்து அமுதருந்தி வீற்றிருந்தனர்.

இவ்வாறு எட்டுநாள் வரையில் கோவளநவாபு மனைவியை ற்றுவவி நீங்காமையால் வருத்த முற்றிருக்கும்போது ஆர்க்காட்டு நவாபிடத்திலிருந்து வந்தகட்டளையைக் கண்டு பயந்து தன் மனைவிக்கு நேர்ந்ததும் கடவுளாக்கினை யெனத்தேர்ந்து திருப்போரூருக்கு வந்து சுவாமிகளைக் கோவளத்துக்குச் சிவிகையிலழைத்துக்கொண்டு போய் மனைவியைக் காட்டச் சுவாமிகள் ஆறுமுகத்துணை செய்யு மென்று திருநீறு கொடுத்து நோயை நீக்கி யந்வாபுவி னுதவியால் திருப்பணி குப்பாபிஷேக முதலிய வற்றை நிறைவேற்றினர். குத்தம்பாக்கம் முத்து முதலியாரைக் கொண்டு தேர்நிலை மண்டபமும், கன்னிகைப்பேறு நயனப்ப முதலியாரைக்கொண்டு வேடர்பறி மண்டபமும், பைகோ நல்லா செட்டிரைக் கொண்டு மாடவீதி தடாகம் முதலியவும், அவரவர்களைக் கொண்டு பிரமோற்சவாடிகளும் நிறைவேற்றிவந்து பின்பு ஆற்காட்டு நவாபுவின் கூதலியால் பூவிருந்தவல்லிச் சீர்மையில் கந்தர் மேரைப் பிச்சையும் ஏற்பாடுசெய்வித்தனர்.

பிறகு முருகக்கடவுள் சொப்பனத்தினால் காஞ்சிபுரத்திலிருந்து ஒரு வேதியச் சிறுவன் திருப்போரூருக்கு வந்து சுவாமிகளுக்குப் பணிவிடை புரிந்து கொண்டு நூற்கேள்வி முயன்று வருங்கால் தமக்குப்பரிபூரண தசையணுகினது தேர்ந்து அப்பிள்ளைக்கு விராகம் விதிப்படி சிவலிங்கதாரணஞ் செய்து ஞானனுபூதியனுக்கிரகித்து முத்துக்குமாரத் தம்பிரானென்னும் தீக்ஷாநாமம் தந்து ஆண்டவர் கைங்கரியங்களை விருத்தியாய் நடத்திவரக்கடவையென்று கட்டளையிட்டு நிரதுசையானந்த நிஷ்டானு பூதியிலொடுங்கினின்றனர்.

மூன்றாவது

முத்துக்குமாரசுவாமிகள்.

ஸ்ரீமுத்துக்குமார சுவாமிகள் சர்வவாத்தியமண்டப மூலவறை மூன்றுடன் வள்ளிநாச்சியார் சந்திதானததையடுத்த மண்டபமேடைவரையில் முற்றுவித்து முன் கருங்கற்பணிவரையில் நிறுத்தியிருந்த கோபுரமேனிலைகளைக் கட்டுவித்து வடமொழித் தமிழ் ஆந்திரம் இவற்றுள் சில நாடகங்களியற்றி ஆலயத்தில் நவாத்திரி யுற்சவத்தில் ஒன்பதுநாளும் நடக்குப்படி செய்வித்தனர்.

இதற்குச்சுமார் ௬௦-வருஷங்களுக்குமுந்தி சுவாமிகள் ஐதர் கலகத்துக்கு அஞ்சி ஆலய மூலஸ்தானத்திற்குக் கற்றிரைசாத்திச் சாமானியபூஜை நடக்கும்படிக் கட்டளையிட்டு உற்சவமூர்த்திகளை யெழுந்தருளப்பண்ணி சென்னை மல்லீஸ்வரராலயத்திலிருத்தி ஒத்துவருஷகாலம் சென்னையிலேயேயிருந்து பாதுகாத்துப் பிச்சையேற்றுக் கோயிற்காரியங்களை நடத்திவந்து கலகம் நீங்கினபிறகு உற்சவமூர்த்திகளைத் திருப்போரூருக்கெழுந்தருளப்பண்ணிக் கும்பாபிஷேக முதலியவற்றை முறையே நடத்தினர்.

அவ்வாறு கலகப்பட்டிருந்தகாலத்தில் பிரணவகிரியாலய சுரோத்திரிய கிராமங்கள் இள்ளூர் இடையன்குப்ப மிரண

டும் இஸ்தியாக்கி தவக்கப்பட்டு இராஜாங்கத்தாரால் தமது வசப் படுத்திக்கொள்ளப்பட்டன. அச்சங்கதியைத் தையநாயகமுதலியார் சந்தியார் கேள்வியுற்றுத் திருப்போருருக்குவந்து சுவாமிகளிடத்தில் எண்ணூறுவராகன் கொடுத்தனர், அவவரும்படியைக்கொண்டு பிரணவகிரியாலய பூஜைமுதலானவை நடந்து வருகின்றன, பின்பு சிலநாள்பொறுத்து ஆலயத்தின் வாட்பால் சிறியதாயிருந்த விசுவநாதராலயம் அம்மன்கோயில் அந்தராளம் மகாமண்டபம்பிராகாரம் பலபீடம்முதலியவைகளைப் பெருவளூர் அய்யாமுதலியாரைக்கொண்டு முடித்தனர்.

பிறகு சுவாமிகள் பரிபூரணதசை யனுருவது தேர்ந்து முருகக்கடவுளின் கட்டளையின்படி திருப்போரூரில் திருவள்ளுமலை மடத்திலிருந்த ஓர் சைவரது புத்திரரை வருவித்து அப்பிள்ளைக்கு வீராகமவிதிப்படி சிவலிங்கதாரணஞ்செய்து சிவசங்கரதம்பிரானென்று தீக்ஷாநாயந்தந்து தேவஸ்தானகாரியமும் திருப்பணியும் கிரமமாய் நடத்திவரக்கட்டளையிட்டு கிரதிசயானந்த நிஷ்டானுபூதியில் நீக்கமறகின்றனர்.

நான்காவது

சிவசங்கர சுவாமிகள்.

சுவாமிசன் ஆசிரியர் கட்டளையின்படி சுவாமிகாரியத்தை முறையேநடத்தி உற்சவமூர்த்தி சந்நிதியில் மகாமண்டபம்கட்டு வித்துச் சர்வவாத்நியமண்டபத்திற்கு அஸ்திபாரமமைத்து முக்குதிரைக்காலிரண்டு ஒற்றைக் குதிரைக்காலிரண்டு சாதாக்கால் நான்கு நிறுத்தி மூன்றுபத்தி கருங்கற்பணிமுடித்தனர். அன்றியும் புதியரதமும் பொன் மயில்வாகனமுமியற்றுவித்துச் சான்றாரைக்கொண்டு ஆலயத்திற்கெதிரில் பதினாறுகால்மண்டபமும் வணிகரைக்கொண்டு அக்கினிமூலையில் மண்டபமுங்கட்டுவித்தனர்.

இங்ஙனம் நடந்துவருகையில் ஆர்க்காட்டு நவாபு செங்கல்பட்டிலுல்லாவைக் கம்பெனியாருக்கு ஜாசீகாகக் கொடுத்து விட்டபடியால் அவர்கள் பூவிருந்தவல்லி சீர்ண்மயார் கொடு

த்துவந்த நெல்வரும்படியை மேல்வாரத்திற்சேர்த்துக்கொண்டு அதற்குப்பதிலாக வருஷத்தில் ரூபா ௨௩.௬௧ - மேமைகொடுக்கின்றனர்.

ஒருநாளிரவில் சுப்பிரமணியர் சிவசங்கரசுவாமிகள் சொப்பனத்தில் ஆசிரியவடிவாய்த்தோன்றித் தென்தேசத்திலிருந்து ஒரு வேதியக்குழந்தை தாயுடன் வருகின்றது, அக்குழந்தையை இத்தேவஸ்தானத்திற்குரித்தாக்கிக்கொள்ளென அவவாறே யக்குழந்தையை யெதிர்நோக்கிவரவழைத்துச் சிவலிங்கதாரணஞ்செய்வித்து முத்துக்குமாரத் தம்பிரானேனப் பெயரிட்டு வடமொழி தமிழ் ஆந்திரபாஷைகளைக்கற்பித்துக் காத்துவருங்கால் ஓர்நாள் சுவாமிகளுக்கு மார்புநோய்கண்டு பிள்ளையைநோக்கிச் சுவாமிகாரியத்தைப் பார்த்துக்கொள்ளென ஆக்கியாபித்துப்பரிபூரணதசையைடைந்தனர்.

ஐந்தாவது

முந்துக்குமாரசுவாமிகள் .

சுவாமிகள் சென்னை நமச்சிவாயசெட்டியாரைக்கொண்டு வாகனமண்டபமும், காமுசெட்டியாரைக்கொண்டு வேம்படி விநாயக்கோயிலுக்கு மண்டபம் திருமதில் முதலியவுங்கட்டு வித்துத் தருமகாரியங்களைக்கிரமப்படி நடத்திவருங்கால் தேகத்தில் வைகறிகண்டு நோயுதிகரிக்க முருகக்கடவுள் அவர்கனவில் குருமூர்த்தமாய்த்தோன்றிச் செய்பாக்கத்தில் ஓர்பெரியவர்குன் முதுகினர் வீரசைவமரபினர் உப்பிலாப் புசிப்பினராயிருக்கின்றனர் அவரை யாதீனத்திற் குரியவராக்கிக்கொள்ளென சுவாமிகள் கோயிற்றுரையாரையனுப்பி யவரையழைக்க அவர்மறத்தனர். பின்பு சுவாமிகள் பரிபூரணதசையைடைந்தனர்.

அன்றிரவில் முருகக்கடவுள் அம்முதியோர்கனவிற்கு ன்றி முதுகிலறைந்து சன்னிதிகயிங்கரியங்களை நடத்த உன்னை யாட்கொண்டோமெனச் சொல்லிவறைந்தனர். அன்றிரவிலே யே முதியோருக்குக் கூன்நிமிர்ந்து அச்சமுற்று சிலதிரவியங்களுடன் திருப்போரூர்வந்தனர். தலத்தினர் அவருக்கு ஆசாரியா

பிஷேகஞ்செய்வித்துச் சிதம்பரதம்பிரானென்று பெயர்புனைந்து
பரிணாமத்தில் வீற்றிருத்தினர்.

ஆறாவது

சிதம்பரசுவாமிகள்.

சுவாமிகள் தேவாச்சனைப் பிரவர்த்தராய்த் திருப்பணிகளை
முறைப்படியே நிறைவேற்றிவந்து சுபார் ௭0 - வருஷத்திற்கு
முந்தி சித்திரபானுவருஷத்தில் மூன்றுவருஷம்வரையில் சம்ப
வித்த பஞ்சத்திலும் சுவாமிகயங்கரியங்களுக்குத் தவறுவரா.
மல் நடத்திவந்து சுப்பிரமண்யராக்கீனையின்படி பித்தலேடு
கிராமத்திலிருந்து வந்திருந்த பாதேசியாருக்கு லிங்கதாரண
முதலிய தீகையும ஆசாரியாபிஷேகமுஞ்செய்வித்துச் சிவசங்
கரதம்பிரானென்று பெயர்புனைந்து ஆதினத்திற் குரியவராக்கிச்
சின்னளில் பரிபூரணதசையையடைந்தனர்.

எழாவது

சிவசங்கர சுவாமிகள்.

சுவாமிகள் வழக்கம்போல் ஆலயத்தில் நித்திய ஸைத்தி
யங்களை நடத்திவந்து சர்வவாத்தியமண்டபத்தைப்பூர்த்திசெய்ய
யமுயன்று அதற்கு மகாபலிபுரத்திலிருந்து முக்குகிரைக்கால்
ஒன்றும் சாதாக்கால் ஒன்றுந்தருவித்துத் திருப்பணிக்கு யதத
னித்தகாலத்தில் பரிபூரண தசையையடைந்தனர்.

எட்டாவது

முருகேசசுவாமிகள்.

வல்லக்கோட்டையில் சிறுவயதுதொடங்கப் பாஜம்படியே
புகித்துக்கொண்டு சுப்பிரமண்யராலயப் பணிவிடைசெய்து
கொண்டிருந்த ஒருவிரதியர் கணவில் முருகக்கடவுளெழுந்
தருளித் திருப்போரூர் சந்நிதிக்குவரும்படிக் கட்டளையிட

அவ்விரதிகர் அவ்வாறே திருப்போருருக்கு வரக்கண்டு கோயில் அதிகாரிகள் அவரை யெதிர்கொண்டமைத்துவந்து ஆராதிய வேதியரால் சிவலிங்கதாரணஞ்செய்வித்து முருகேசசுவாமிக ளெனத் தீக்ஷாநாமஞ்சூழிப் பரிணாமத்திலிருக்கச்செய்தார்கள்.

சுவாமிகள் ஆலயப்புறத் திருமதில் மதிகுட்பிராகாரம் தளவரிசை உக்கிராணம் முதலியன செய்வித்துத் திருமயிலை வீரபத்திரையர் யாசகப்பிரயோசனத்தினால் சரவணப்பொய் கையில் செய்துவந்த நீராழிமண்டபத்திருப்பணியை யொரு வாறு சீக்கிரத்தில் முடிப்பித்து அதில் தெப்பலுற்சவமுஞ் செய் வித்தனர்.

பின்பு தம்பிரானவர்கள் தமக்குத் தேகமெலிவுற்றதுநோக்கி மேற்குறித்த வீரபத்திரையரை வருவித்து அவருக்கு ஆசாரி யாபிஷேகஞ்செய்வித்து முத்துக்குமாரத்தம்பிரானென்று பெய ரிட்டுக் கோயிற்காரியங்களைக் கிரமமாய் நடத்திவரக் கட்டளை யிட்டுப் பரிபூரண தசையையடைந்தனர்.

ஒன்பதாவது

முத்துக்குமாரசுவாமிகள்.

ஸ்ரீமுத்துக்குமாரசுவாமிகள் கோயிற்காரியங்களைக் குறை வின்றி நடத்திவருங்கால் நிதம் பத்துரூபா கிடைத்தாற் புசிப் பதென்னு நியமங்கொண்டு அவ்வரும்படியினால் ஆலயத்தில் நாயகர்சந்நிதி நாச்சியார்சந்நிதி ஸ்தூபிமுதலியவைகளைப் புதுக் கிச் சர்வவாத்தியமண்டபமேடையில் அஸ்வஸ்தம்பப்பணியும் கருங்கற்பணியுமுடித்துத் திருமயிலை மன்னன் சபாபதிமுதலி யாரைக்கொண்டு நீராழிமண்டபப்பணியைப் பூர்த்திசெய்தனர், பிரணவசைலாலய கர்ப்பக்கிரகம் ஸ்தூபி முதலியவைகளைப்புது க்கி வெளிப்பிரகாரத்தை விசாலப்படுத்தினர், மடாலயத்தருகில் சுந்தரவிநாயகராலயத்தை விர்த்திசெய்தனர்.

இனம் பத்துவராகன் கிடைத்தாற் புசிப்பதென நியமங் கொண்டு அவ்வரும்படியினாலும் அந்நியமங்கெடாமல் பட்டினி நேருந்தோறும் கட்டணமனுப்பிவந்த இராயப்பேட்டை தெய்

வசிகாமணிமுதலியாருடைய பொருட்சகாயத்தினாலும், இன்னும் பலருதலியினாலும் சந்திதாளத்தின் அத்தராளம் மகாமண்டபம் திரிணைமாளிகைமண்டபம் முதலியவைகளுக்குத் தளவரிசை ஸ்நாபிமுதலிய திருப்பணிகளும் ஆபரணதிகளும் செயவித்து மகாரும்பாபிஷேகமுஞ் சிறப்பாகமுடித்தனர். அதிகபொருள்விரயஞ்செய்து வடமொழியிலிருந்த யுத்தபுரிமான்மியத்தைப் பண்டிதானைக்கொண்டு தமிழில் மொழிபெயர்ப்பித்த ஸ்ரீ சுப்பிரமண்யர் உபாசகராகிய மகாவித்வான் புரசை அஷ்டாவதானம் சபாபதிமுதலியாரைக்கொண்டு * திருப்போரூர் தலபுராணம், திருப்போரூர் நான்மணிமாலை, சிலேடைவெண்பா, கலம்பகம், அலங்காரபஞ்சகம், யரகவந்தாதி, சதகம், பிரணவாசலசதகம், வண்ணங்கள், கீர்த்தனங்கள், சிதம்பரசுவாமிகள், ஆதினபுராணம், சிதம்பரசுவாமிகள் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி முதலிய அனேக பிரபந்தங்களை யியற்றுவித்து அவற்றிற் சிலவற்றையக்கும்பாபிஷேக மகோற்சவத்தில் அரங்கேற்றுவித்து முதலியாரவர்களுக்கும் அதிகசன்மானஞ்செய்தனர்.

சுவாமிகள் தொட்டிக்கலை சபாபதிமுதலியாரை மகாநவபியற்சுவக்காரராக்கி யவரைக்கொண்டு அவ்வுற்சவத்திற்காகத் துவஜஸ்தம்பத்தைச்சூழ அதிவிசித்திரமான தேக்குமரச் சக்கரப்பந்தல் வெள்ளிக்குதிரைவாகனம், பிரணவகிரியில் ஸ்ரீகையா நாதருக்கு துவஜஸ்தம்ப முதலிய கயிங்கரியங்களை நடத்திவைத்தனர்.

ஆலயத்தின் கீழண்டை மதிலிலிருந்த ஸ்ரீசிதம்பரசுவாமிகள் சிலாஸூபத்தில் கொஞ்சம் பின்னம்நேர்ந்தபடியால் தம்பிரானவர்கள் வேறொரு திருவுருவமமைத்து அம்மதிலைச்சேர்த்தொருசிறிய மண்டபங்கட்டி யதில் பிரதிஷ்டைசெய்து ரும்பாபிஷேகம் நடத்திவைத்தனர்.

இத்தம்பிரானவர்கள் தேகப்பிரயாசம்நோக்காது சுவாமிகாரியமே யுயிர்ந்துணையாகக்கொண்டு பொருள்சேகரித்து நடத்திவந்த திருப்பணிகள் பலவாகலான் அத்திருப்பணிகளும் அவற்

* திருப்போரூர் தலபுராணமுதலிய பிரபந்தங்களை யச்சிட்டு வெளியிடவேண்டி ஷையாதினத்தார் உத்தேசித்திருக்கின்றனர்.

புறங்குதவிசெய்த புண்ணியசீலர் பேர்களும் சிதம்பரசுவாமிகள் ஆசீனபுராணத்திற்காணப்படும்.

இவ்வாறு தம்பிரானவர்கள் பலதிருப்பணிகளை நடத்திவருங்கால் தமக்குப்பரிபுரணதசையனுருவது தேர்ந்து தமயிடத்ததி க்தியோடு விசுவாஸ், திருந்த கந்தசுவாமிதம்பிரானுக்குச் சுவசங்க தம்பிரானென்னும் தீவநாமந்தந்து தாமிருந்த விடத்திலவையிருத்தி ஸ்ரீஷண்முகமழ்த்தியின் திருவழிமுல்வமாதன.

பத்தாவது

சிவசங்கரசுவாமிகள்.

ஸ்ரீசிவசங்கரசுவாமிகள் பட்டமானகாலத்து அதிபாலியாய்நுந்தும் உடனே தேர்ந்த தாதுவருஷகூடயத்தில் தேவஸ்நான வரும்படி குறைந்தபடியால் சென்னை முதலிய இடங்களிற் பிரவேசித்துப் பலருடைய வுதவியைக்கொண்டு கோயில்காரியங்களை முறையே நடத்திவந்தனர்.

பிறகு சிலநாள்கழித்துச் சுவவாத்திய மண்டபத்திருப்பணி வாயத்துவக்கித் தமதாசிரியரைப்போல் நிதம் உயி-ருபா கிடைத்தாற் புசிப்பதென்னு நியமப்பூண்டு அவ்வாறு கிடைத்தபொருளால் அதிகப்பிரயாசையுடன் மகாபலிபுரத்தில் கஉ-அடியுயர ஆற்றைக் குகிரைத்தம்பங்கள் - உ, அணிவட்டத்ததர்பங்கள் - உ, உக-அடி சிம்மவுத்திரங்கள் - டு, யாளியுத்திரம் - க, கொடியுத்திரம் - உ, முத்தலைப்போரிகள்" நற்றலைப்போரிகள் ஆதாரச்சிலைகள் முதலிய கருங்கற்சாமான்களைச் செய்வித்து அவற்றிற்சிலவற்றைத் திருப்போருருக்குத் தருவித்து வேலைதீர்த்துத் தமதாசிரியர் குறையாய் விடுத்துப்போன முக்குகிரைத்தம்பங்களையும் வேலைதீர்த்து ஆதாரச்சிலையிலநாட்டினர்.

அவ்வாறு தம்பிரானவர்கள் திருப்பணியில்முயன்று வருங்கால் பக்தபராதீனரிற்சிலர் ஆலயத்தின் கீழண்டைமதிலிலெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீசிதம்பரசுவாமிகளுக்கு மழையும் வெய்யலும் படாதவண்ணஞ் செய்விக்கவேண்டுமெனக் கொடுத்தபொருளுதவியைக்கொண்டு அவ்வாறுசெய்ய முனிலோரத்திலிடமின்மை

யால வடவண்டை மதிலோரத்திலோர் சிற்றாலயங்கட்டிக் கும்
பாபிவேகமுடத்தினர்.

தம்பிரானவர்கள் கோயிற்காரியங்களை யுளறுழைந்து பார்த்
கத்தலைப்பட்டதால் அதைச்சேர்ந்த சிலருக்கு மனவருத்தமுண்
டாய்மேற்குறித்த சிதம்பரசுவாமியாலயம் முன்னிலைச்சூட்டாக
நேர்ந்த கலகவித்தியினால் முயற்சியாய் நடந்துவந்த சர்வவாத்
தியத்திருப்பணிதடைப்பட்டது. அச்சமையத்தில்கோயிற்சொத்
துக்கள் களவுபேனதோடு, மூலஸ்தானத்தில் அபிவேகமூர்த்
தத்துக்கு * பின்னம்நேர்ந்தது. அச்சங்கதியையப்போது மயிலை
யிலிருந்த தம்பிரானவர்கள் கேளவியுற்று அதிக ஆராயையுடன்
படனே வள்ளிதெய்வயானை சமேத சுப்பிரமணியமூர்த்தம் பிர
திஷ்டைசெய்வித்துக் கும்பாபிவேகம் நடத்தினர். கோயிற்கா
ரியாதிகள் பழயபடியே கிரமமாய் நடந்தேறிவருகின்றன.

* பிரளயஜித்தென்று சொல்லப்பட்ட காஞ்சிசுஷேத்திரத்
தில ஸ்ரீகாமாட்சிதேவியார் பூஜித்த மணலுருவாகிய சிவலிங்க
மூர்த்தம், அம்மையார்களைத்தழுர்ப்புமுலைத்தழும்புகளுடன் இன்
றும் அங்கு மூலஸ்தானத்தில் வீற்றிருப்பதாகப் பிரமாணமிரு
ப்பதால், திருப்போரூர் தலமானமியததிற் சொல்லியபடி கற்
பங்கள்தோறும் ஆனமாக்கள் பரிபாகத்துக்குந்தக்கபடி தோன்
றுவதும் மறைவதுமாக வீற்றிருப்பவரும், ஸ்ரீ சிதம்பரசுவாமிக
ளுக்கு ஸ்ரீ அங்கயற்கண்ணம்மை திருவாய்மலர்ச்சுருளியபடி
ஏழுமுறை ஜீரணோத்தராணஞ் செய்யப்பட்ட ஆலய மூலஸ்தா
னத்தில் வீற்றிருப்பவருமாகிய சுயம்புமூர்த்தத்துக்கு பின்னம்
நினைக்கக் கூடமாடி ஸ்ரீ சிதம்பரசுவாமிகள் ஆகியில் தரிசித்த
போது சுயம்புமூர்த்தம் வீற்றிருந்த பனமரத்தடியின் ஆழத்தை
யுட்கு, பின்னப்பட்ட அபிவேகமூர்த்தம் எழுந்தருளியிருந்த மூல
ஸ்தான மேடையின் உயரத்தையும், ஸ்ரீ சிதம்பரசச்சக்கரத்தின்
கருத்தையும், யோசிக்காமல் திருப்போரூருக்குவருபவர் தோன்றி
யவாறு பேசுவது புண்ணியசுஷேத்திரத்துக்குப்போய் பாவங்கொ
ள்வதாகும். திருப்போரூரில் வேம்படிவிநாயகராலயம், பிரணவ
சைலபிலத்துவாரம், சுப்பிரமணியர் மூலஸ்தானம், சிதம்பர
சுவாமிகள் ஒடுக்கவுறையுள், ஆகிய விற்கான்கு ஸ்தானங்களின்
இரகசியங்களை விசாரித்தவிராக,

உ

ஸ்ரீசிதம்பரசுவாமிகள் ஆதினத்தா
திருநகரத்தம்.

- க. ஸ்ரீசிதம்பரசுவாமிகள் வைகாசிமீ விசாகம்.
- ச. சிவசங்கரசுவாமிகள் மார்கழிமீ பூராடம்.
- ந. முத்துக்குமாரசுவாமிகள் ஆனிமீ பூராடம்.
- ப. சிவசங்கரசுவாமிகள் கார்த்திகைமீ திருவோணம்.
- ப. முத்துக்குமாரசுவாமிகள் ஆடிமீ விசாகம்.
- ச. சிதம்பரசுவாமிகள் ஆடிமீ திருவோணம்.
- ச. சிவசங்கரசுவாமிகள் ஐப்பசிமீ சதயம்.
- ச. முருகேசசுவாமிகள் வைகாசிமீ திருகரீரிஷ்டம்.
- ச. முத்துக்குமாரசுவாமிகள் மாசிமீ ரேவதி.

ஸ்ரீ அங்கமங்கண்ணம்மை திருவாரப்பலந்தருள்கடல் ஆதி
யில் ஸ்ரீசிதம்பரசுவாமிகளுக்குச் திருப்போரூரில் ஸ்ரீசம்பிரகாண
ய குருமுத்தமாயெழுந்தருளியனுக்கரகந்தது முதல் மேற்படி
யாதினத்தார் பட்டத்துக்குவரும்போது, சர்க்கியில் ஆறுகட்டி
கட்டிவெட்டாதலிய மரியாதைகளைப்பெற்றுவருகின்றன.

சிவசுண்மு கன் துணை.

உ

முருகன் துணை.

திருப்போரூர்

ஸ்ரீசிதம்பரசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த சர்க்கிமுறையில்

கலிவிருத்தம்.

அருளைங்கரணினையோய்திகழா றுணனநாதா
விருளின்றியிருந்துன்பதமென்றெய்துவலமுன்ன
மருவொன்றியநீபத்தெடைமார்பாவழவேண
திருவொன்றியபோருருறைதேவாருகனே.

(க).

சகன் நருகு மாவிமகிரியானமகன்புதல்வா
மேசத்திகழிருபாவையாநினைவொன்றியவழிவ.
மகின்னுனதருணின்நிமிழ்தந்தெனையாளாய்
தேசென்றியபோருருதைதேவாகுகவேளே.

(ப)

புனஞ்சுவசுந்நெரிமுனன்மொடுக்ப்பு.
னவுமொன்றியசுக்குணத்தாசுவபொது
தவழும்புதியநிவுந்நிதந்தின்னெனையாளாய்
மிகனின்சுதபோருருதைதேவாகுகவேளே.

(ப)

ருசேனையயவியிதகடொடுபுடங்கயபுத்
மோகூரெவந்தாழ்வமொனனுளானனுந்நினையாளாய்
தாமர்பககூமேலவதடமாமயிலுளா
செவியியபோருருதைதேவாகுகவேளே.

(ப)

சுரப்பரிமிசையேழியதாளாவணிதேளா
சுகந்தகதிபெறவெந்தாதுகளிடந்நினையாளாய்
நிகழ்க்கிடவிருகாரநருபுபருகா
நிகழ்வுற்றிடுபோருருதைதேவாகுகவேளே.

(ப)

சல்வந்தனையடியாருளநாடும்படிதருவோ
யல்வஞ்சனையறநின்னுளமருள்செயததின்னெனையாளாய்
யெல்வந்துறுநிமையிலேறுந்தெய்வராயா
செல்வந்திகழிருபாருருதைதேவாகுகவேளே.

கனகும்பனலுமொவிழிகாணுந்திருவடியாய்
நினைவும்மலவிருளும்றுநிலைத்தெனையாளாய்
வனசந்திகழிருபாருள்வளருஞ்சனர்குழுமித்
தினமும்புகழ்போருருதைதேவாகுகவேளே.

(ப)

அயனாநிவருமோர்மொழியரனர்க்கருளியவா
மயந்நிபுரணத்திடைவைத்தின்னெனையாளாய்
யுயர்மாமறைமுடிமீதினிஹுகாரணசுகமே
செயவேலவிறுதேவாகுகவேளே.

(ப)

வானோர்தெய்வமன்னைநருமதியே
ருனோதையமகலாதிதெய்வமும்படியருளாய்

கோனேயருளோனேகுணவானேமயலோனே
தேனாபொழிற்போருநுறைதேவாகுகவேனே .
இசைமொனறிபவியனாடகெ ன்மோதியட
வசைவினரிமிருநென்றுநதமீச குவமயேன
விசைசெனரிமிமரிலா கன லசையே டிகே மே
திசைமொணறுறுமபுடே டெய்ச்சாருகவேனே .

விருத்தக்கலித் துறை.

மயலோனேயுந் துறையினின்று ஈடாநன
விடமுறுதலுமயகடாபுரி சனாபு நலசகேதே
யி முறுதலுந் துணசும ஸுதாமாலைமடிபொ
டமயலோனே நமீ கசமபுடிகுளே

மயலோனேயுந் துறையினின்று ஈடாநன
விடமுறுதலுமயகடாபுரி சனாபு நலசகேதே
யி முறுதலுந் துணசும ஸுதாமாலைமடிபொ
டமயலோனே நமீ கசமபுடிகுளே

ஆண — ஸாண்டகுமுநினறொள்வதுடகத்தணி
மறவலாருவிராறுளே ஸாணசசெவவேனே
மெனழினபேரவழிபேனைமதிததானா
ஓடதொனததரோநுதகசமரப்பதியானே
அறிவினாவிசையிவிவாடமுதேபுவியாவினியான
பிறிவருநூணமேகரிராதிபகுமபெருகுளே
பொறிவழிசெவவெனபிழைகுவியாது வெறுததானா
தறையுயிரவாழ்தரவினியசமரப்பதியானே

மேயலோனேயுந் துறையினின்று ஈடாநன
விடமுறுதலுமயகடாபுரி சனாபு நலசகேதே
யி முறுதலுந் துணசும ஸுதாமாலைமடிபொ
டமயலோனே நமீ கசமபுடிகுளே

விஸ்வப்ரம்ஹம்
விஸ்வப்ரம்ஹசந்தியாநந்தி முலம்.

திருவெவேலி

சொ. சுப்பிரமணிய ஆசாரியார்

வேனுகோளியூர்

ஸரணம் விபூதிதாரணம்-நிரிகாலசந்தியாநந்தி

பட்டுபதிதாரணம்-அமாவாஸையதாபனம்

இவைகளை

திருநெல்வேலி

ம-ந-ந-பு நெல்லைப்பலகைதமிழையாவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

அதனுக்குவிலக்குமன்றின்கீழ்

ம-ந-ந-பு கீழ்க்குநந்தரமசாரியார்

அவர்களால்

சென்னை

ஆதிகலாநிதிசங்குடந்தி

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

Registered Copyright.

1887.

5வுரை.

புரிமப்பராத்பரவிராட் விஸ்வகர்மபஞ்சானனோற்பவமனு
மட - தவய்ட - சிற்சி - விஸ்வகர்மகளென்னும் டஞ்சப்
ம்ஹசாததங்கள் - அசேஷத்திற்கும்,

விஞ்ஞாபனம்.

பிரமதேஹு-அழகு-உயர்வு-சுத்தம்-நல்லறிவு-செல்வம்
இவைகளை இயல்பாகவே தருவதாகிய நித்தியநைமித்தியக்
ருமாக்கித் தவறாமல் அனுஷ்டித்துவருவதால், பாவகண்ண
முட பண்ணியவிருத்தியும், சித்தசுத்தியும், சதர்விதபுருடா
தத்தத்தியும் உண்டாகுமென்றும்,

அனுஷ்டியாவிடன்பிரமதேஹு-அழகு - உயர்வு-:-த்தம்-
நல்லறிவு-செல்வம் இவைகள் இயல்பாகவே குறைந்த,
புத்திருத்தனையும், பழிபாவவிருத்தியும், புண்ணியக்ஷண
முட, சித்தசுத்தியின்மையும், நாகப்பிராபதியும் உண்டாகு
மென்றும், சுருதி ஸ்மிருதி இதிகாசபுராணங்கள் மூன்றையும்
உதரல அவசியம் அனுஷ்டித்துவரவேண்டும்.

அட்டவணை.

விய்யம்.	பக்கம்.
ஸ்வரானம்.....	க
விபூதிதாரணம்.....	௪
பிராதககாலசந்தியாவந்தனம்.....	௮
மாத்நியர்ணிகசந்தியாவந்தனம்.....	௧௫
சாயங்காலசந்தியாவந்தனம்.....	௨௪
உக்ஞாபவிததாரணம்.....	௨௫
ஆமலாஸ்யதர்ப்பணம்.....	௨௬
பேரஜனம்.....	௨௭

விஸ்வப்ரம்ஹசுந்தியாவத்தனம். உரு

யக்ஞோபவிததாரணம்.

ஆசமனம்ஹிதம்.

கேசவாயஸ்வஹா * ப்ரஹ்மஸூத்ரம்.

வேது - ஆச்சுதாயநம: * தாமோதராயநம:.

ப்ராணாயாமமந்திரம்.

ஓம்ப்ரணவஸ்ப*பூர்புவஸ்ஸுவசோம

சங்கற்பம்.

மமோபாத்ததுரிதசூய-த்வாரா ஸ்ரீபரமேஸ்வரபி
ரீதயர்த்தம் - ஸ்ரணதஸ்மார்த்த-நித்ய கர்பாஸு நிதா
னபோக்யதா சித்யர்த்தம்-தாதனயக்ஞோபவிததா
ணங்கரிஷ்யே.

யக்ஞோபவிதமந்திரம்.

யக்ஞோபவிதம் பரமம்பவிதம் ப்ராஜாபதேர்ய த
ஸஹ ஜம்புரஸ்தா தாயுஷ்ய மக்ரியம்ப்ரதிபுஷா சுப
ரம் யக்ஞோபவிதம் பலமஸ்துதேஜ:

காயத்ரிஜபமந்திரம்.

ஓம்தத்ஸவிதூர்ப்ராசேதயாத

ஓம்தத்ஸத்ப்ரம்ஹார்பணமஸ்து.

விஸ்வப்ரம்ஹணைநம:

உசு விஸ்வப்ரம்ஹசந்தியாவந்தனம்.

அமாவாஸ்யை தர்ப்பணம்.

தசோ வினியோக:

ஆக மனமந்திரம்.

கேசவாயஸ்வாஹா * ஸ்ரீகிருஷ்ணாயநம:

வேது. அச நாயநம: * நாமோதராயநம:

பவித்ரதாரண மந்திரம்.

பவித்ரவந்த: பரிப்ராழமாததே. பிதேஷாம்பிரத்கா
அபிரகஷதோ விருதம்-மறஸ் ஸமுத்தரம் வருண
ஸ்திரோததே- திகாபுசு)குந்தானே க்ஷவாரபம்.

ப்ரதக்ஷணமந்திரம்.

சமஸ்தசம்பந்ஸமவாப்தி ஹேதவ: சமுத்திதாபத்
குலதாமகேதவ: அபராசம்சார சமுத்ரஸேதவ: பு
னந்துமாம் ப்ராம்ஹணபாத பாம்சவ: நமோப்ரம
ஹன்பதேவாயதேவ ப்ராமஹணஸ்திதாயச- ஐகத்தி
தாய கிருஷ்ணய கோவிந்தாய நமோநமோ.

அஷக்ஷணமந்திரம்.

அசேஷேஹபரிஷத் பவத்தாதமுலே-மயாசமர்ப்
தாம்-இமாம்சௌர் வம் தட்ஸிஞம்-யத்கிஞசித்தத்
சிஞம்-யதோக்த தட்ஸிஞ மிவஸ்சியிருத்ய.

கோத்ராணம் வயருத்திராதித்ய ஸ்வரூபானாம்-
அஸ்மத்திதூர்பிதாமஹப் ப்ரப்தாமஹானாம்-மா துல
கோத்ராணம்-மாதாமுதமானப்பிதாமஹ- மாதப்பி
ரபிதாமஹானாம்- உபயவம்சபிதூர்ணமக்ஷய புண்ய
லோகாவாப்த்யர்த்தம்- அமாவாஸ்யா புண்யகாலே-
தர்சனார்த்தம் சத்யஸ்திலதர்ப்பணேந-கர்மகர்த்துப்
யோக்யதாசித்தி மனுகிரஹாண.

விஸ்வப்ரம்ஹசந்தியாவந்தனம். ௨௬

ப்ரதிவசனம்-ததாஸ்து-யோஜ்யதாசித்திரஸ்து.

சங்கற்ப.

மமோபாத்த துரிதக்ஷயத்வாரா-ஸ்ரீபாமேஸ்வர
ப்ரித்யந்தம்-பேசோபனேமுகர்த்தே-சிவசம்புர
ராக்குயா-ப்ரவர்த்தமானஸ்ய-ஆத்யப்ரம்ஹண-த்
விதீயபரார்த்தே-ஸ்வேதவராஹகல்பே-வைவஸ்வ
தமன்வந்தோ-கபியுகே-ப்ரதமபாதே-பம்பூத்யீபே
பாரதவருஷே-பாதகண்டே-சகாப்தே-மேரோஃ-
தட்ரிணதிக்கபாகே-ஸ்ரீசைலஸ்ய ஆக்ஷேயப்ரதேசே
கிருஷ்ணாகாவேர்யோர்மத்யதேசே-சமஸ்ததேவப்
ரம்ஹணசந்திதௌ-அஸ்மின்வந்தமான-வ்யவஹு
ரிக-சாந்த்ர செளரமானேன-பிரபாவநிஷ்ட-சம்
வத்ஸராணாம்-மத்யே-சம்வத்சோ-அயனே-ருத்ன
மாசே-பக்ஷே-திதௌ-வாசோ-சுபந-ஆத்திரோ-சுப
யோகே-சுபகானே-ஏவங்குண விசேஷண விசிஷ்
டாயாம்-புண்யதிதௌ(பிராபிஞ்சி) உபவிதததை
பிடப்பூர் தரித்துக்கொண்டு கோதராரணம்-வசு
தராதித்யஸ்வரூபானாம்-அஸ்மத்பிதூர்பிதாமஹப்ர
பிதாமஹானாம்-மாதுலகோத்ராரணம்-மாதாமஹ மா
து-பிதாமஹ-மாது-ப்ரபிதாமஹாரணம்-உபயவம்
சபித்ருணாம் அக்ஷயத்ருப்ததியர்த்தம் அமாவாஸ்ய
புண்யகாலே சத்தியஸ்-திஸதர்ப்பண ஸ்பேணகரி
ஷ்யே.

மந்திரம்.

ஆயாதபிதாஸ்ஸோம்பா கம்பிரா-பதிபிபூர்வை
பாஜாமஸ்மப்யம்-தததோரயஞ்ச தீர்க்காயுத்வஞ்ச
சதசாரதஞ்ச.

கோத்ரான்-சர்ம்மணீ-வஸ-ருத்ராதித்யஸ்வரூப-
ன்-அஸ்மத்பித்ரு பிதாமஹப்ர பிதாமஹான்-மா,

உஅ விஸ்வப்ரம்ஹசந்தியாவந்தனம்.

ஸகோத்ரான்- சர்ம்மண:- வஸுருத்ராதித்ய ஸ்வரூபான்- அஸ்மத்மாத்மாஹ- மாது: பிதாமஹ மாது: ப்ரபிதாமஹாநுவாஹயர்மி.

ம ந் தி ர ம்.

ஸகிருதாச்சின்னம் பர்ஹிநூந்ரு மிருதஸ்யோஸ-
ய-பித்ருப்யஸ்த்வா பராம்யஹம்- அஸ்மின்ஸீதக் து
மேபித்ரஸ்ஸோம்யா: பிதாமஹா:ப்ரபிதாமஹாச்சா
னுகைஸ்ஸஹ.

கோத்திரானம்- சர்ம்மணம்- வஸுருத்ராதித்யஸ்
வருபானம்- பித்ருபிதாமஹப்ர பிதாமஹானம்-ப்ர
தாமஹ மாது: பிதாமஹ- மாது: ப்ரபிதாமஹாநு
மிதமாசனம்.

ம ந் தி ர ம்.

ஊர்ஜம்வஹந்திரமிருதம் க்ருதம்பய: கிலாலம்ப
ரிஸ்ருதம் ஸ்வதாஸ்த தர்ப்பயதமேபித்ருன்.

த ர் ப் ப ன ம்.

கோத்ரான்- சர்ம்மண:-வஸுருபரான்-பித்ருன்-ஸ்
வதாநமஸ்தர்ப்பயாமி.

கோத்ரான்-சர்ம்மண:- ருத்ரரூபான்- பிதாமஹா
ன்- ஸ்வதாநமஸ்தர்ப்பயாமி.

கோத்ரான்- சர்ம்மண:-ஆதித்யரூபான்- ப்ரபிதா
மஹான் ஸ்வதாநமஸ் தர்ப்பயாமி.

கோத்ரா:-நாம்னீ:-மாத்ரு:ஸ்வதாநம ஸ்தர்ப்பயாமி.

கோத்ரா:- நாம்னீ:- பிதாமஹீ:-ஸ்வதா நமஸ்தா
ஃபயாமி.

கோத்ரா:- நாம்னீ:- ப்ரபிதாமஹீ:- ஸ்வதாநமஸ்
தர்ப்பயாமி.

க்ருதாக்க்ருத பித்ருன்ஸ்வதா நமஸ்தர்ப்பயாமி-
ஸ்வாமிஸ்தர்ப்பயாமி- சகீன்தர்ப்பயாமி- ரூருன்ஸ்

விஸ்வப்ரஹ்மசத்தியாவந்தனம் 1 உக

தர்ப்பயமி- ஆசாரியான்ஸ்தர்ப்பயமி- சர்வான்-கா
ருண்யபித்ருன்- ஸ்வதாமஸ் தர்ப்பயமி.

பித்ருத பித்ருன்ஸ்வதாமஸ்தர்ப்பயமி-
பித்ருதர்ப்பயமி- சகீனதர்ப்பயமி- குருன்ஸ்
தர்ப்பயமி- ஆசாரியான்ஸ்தர்ப்பயமி-சர்வான்-கா
ருண்யபித்ருன்- ஸ்வதாமஸ்தர்ப்பயமி,

மந்திரம்.

ஈன்ஜம்வாந்தரமிருதம் கிருதம்பய லோகம் ப
ரிஸ்ருதம்- ஸ்வதாஸ்த-தர்ப்பயத-மேபித்ருன்-திருப்
யத-திருபயத-திருபயத.

மந்திரம்.

யாதிகாசிபாபானி ஜென்மாரந்தரக்ருதானிச-தா
னிரானிவினசயந்தி ப்ரதட்சிணபதேபதே.

நமோப்ரம்ஹண்ய தேவாயதேவாப்ரம்ஹண ஹ்
தாயச-ஜகத்திதாயகிருஷ்ணாயகோவிந்தாயகமோநம:

ஆபாதபிதரஸ்ஸோம்யகம்பிநா:-புபிகாபூர்வை
பாஜாமஸ்மபயம் - தததோரயிருச தீர்க்காயுத்வஞ்
சதசாரதஞ்ச.

வர்க்கத்துவயபித்ருன்- கூர்ச்சஸ்தம்பாத்யாஸ,
ஸ்வதானம் ப்ரதிஷ்டாபயமி.

ஏஷான்னமாதாபிதா - நபந்துர்நான்ய கோத்
நா:- தேசர்வேத்ருப்திமாயாந்துமயோத்ஸ்ருஷ்டை
சுசோதகை:-

சமாதிக்ரியை செய்பவர்களுக்கு.

நஸ்வரஸ்வரூபம் - பிதரம்ஸ்வதாமஸ்
மி, சதாசிவஸ்வரூபம் - பிதாமகம்ஸ்வதாமஸ்
தர்ப்பயமி. மகேஸ்வரஸ்வரூபம் ப்ரபிதா மஹம்ஸ்
தாமஸ் தர்ப்பயமி.

போசனம்.

புரோகஷணமந்திரம்.

ஓம்பூர்புவஸ்ஸ-வஃஓம்தத்ஸவிதர்வஹே-
கோதேவஸ்யதிமஹி-தியோயோந:-ப்ரசோதய:

விஸ்வப்ராஹ்சந்தியாவந்தனம்.

புரிஷேசனமந்திரம்.

தேவஸவிதப்ராஸ்தாவ- சத்யகதவததேஸபரிஷிஞ்
சாமி.

செவ்வினமந்திரம்.

இத்ராயநம:- இத்ரகுப்தாயநம:- யமதர்மாயநம
வயுதப்பாயநம:- ப்ரம்ஹணேநம:.

ஆபோஜனமந்திரம்.

பிரிதமஸ்து- அநுர்தோபஸ்தரணமஸி.

பிராஹ்மகுதிமந்திரம்.

பிராஸ்யஸ்வாஹ:- அபாநாயஸ்வாஹ:- வயாக்ய
ஸவாஹ:- தானாயஸ்வாஹ:- சமானாயஸ்வாஹ:-
தயஹிணேஸ்வாஹ:.

ஆத்மபந்திரம்.

ப்ரம்மணிக-ஆத்மாயிர் ததவாய.

உத்தராபோசனமந்திரம்.

அமிதாபிதநமசி.

இராததி? புரிஷேசனமந்திரம்.
இதநத்வா - சத்யேநபரிஷிஞ்சாமி.

விஸ்வப்ராஹ்ணேநம:

விஸ்வப்ராஹ்சந்தியாவந்தனம்.

ஸட்பூணம்

—

